

شعله جاوید

ارگان مرکزی

حزب کمونیست (مائویست)

افغانستان

جریده « شعله جاوید » ارگان
مرکزی حزب کمونیست
(مائویست) افغانستان است که
عمدتاً در خدمت تدارک برپائی و
پیشبرد جنگ مقاومت ملی
مردمی و انقلابی (شکل مشخص
کنونی جنگ خلق) قرار دارد.
(اساسنامه حزب ...)

(اگست ۲۰۰۴)

اسد ۱۳۸۲

دوره سوم

شمار سوم

درگراهی داشت بیستمین سالگرد

تشکیل جنبش انقلابی انترناسیونالیستی

اول ماه می امسال مصادف بود با بیستمین سالروز تشکیل جنبش انقلابی انترناسیونالیستی .
جنبش کمونیستی (مارکسیستی - لنینیستی - مائوئیستی) افغانستان، در این روز توانست پس
از به فرجام رساندن موفقیت آمیز پروسه وحدت «جنبش» و تدویر پیروزمندانه کنگره وحدت،
در حزب کمونیست واحد «حزب کمونیست (مائوئیست) افغانستان» به وحدت برسد.
بر داشته شدن این گام کیفی تاریخی مبارزاتی، در بیستمین سالروز تشکیل جنبش انقلابی
انترناسیونالیستی، تجلیل شایسته ای از این روز بوده است .
صفحه : ۲

بمناسبت بیستمین سالگرد تشکیل جنبش

انقلابی انترناسیونالیستی

اطلاعیه کمیته جنبش انقلابی انترناسیونالیستی صفحه : ۳

کمیته جنبش انقلابی انترناسیونالیستی

صفحه : ۲

جنبش انقلابی انترناسیونالیستی

در برنامه حزب کمونیست (مائویست) افغانستان

نقل از بخش « اوضاع جهانی و جنبش جهانی کمونیستی » صفحه : ۴

مجله بین المللی « جهانی برای فتح »

« بیانیه جنبش انقلابی انترناسیونالیستی » در مورد انتشار
یک مجله بین المللی ، به مثابه یکی از گام های نخستین ، در
جهت تحقق وظایف عالیتر « جنبش » می گوید :

« ۱) : یک مجله بین المللی به مثابه وسیله ای حیاتی
در بازسازی جنبش بین المللی کمونیستی باید منتشر شود. این
مجله در عین حال باید هم یک ارگان تحلیل و نقد سیاسی باشد
و هم تربیونی برای مباحثه بر سر مسایل جنبش بین المللی. این
مجله باید به حداکثر زبان های ممکن ترجمه شده
و وسیعاً در میان صفوف احزاب مارکسیست - لنینیست
(مائوئیست) و سایر نیروهای انقلابی، پخش شود. احزاب
مارکسیست - لنینیست (مائوئیست) باید منظمآب آن مکاتبه
داشته و در زمینه ارائه مقالات و انتقادات سهم
خود را ادا کنند. »

این مجله بین المللی ، « جهانی برای فتح » است که تا
کنون سی (۳۰) شماره از آن منتشر شده است .

بقیه در صفحه : ۱۲

درگرمی داشت بیستمین سالگردتشکیل جنبش انقلابی انترناسیونالیستی

کمیته جنبش انقلابی انترناسیونالیستی

کمیته جنبش انقلابی انترناسیونالیستی، کمیته رهبری کننده «جنبش» محسوب میگردد. این کمیته در کنفرانس مؤسس «جا» یعنی دومین کنفرانس بین المللی احزاب و سازمان های مارکسیست - لنینیست - مائوتسه دون اندیشه، تشکیل گردید.

در بیانیه جنبش انقلابی انترناسیونالیستی در این مورد آمده است: «... یک کمیته موقت، یک مرکز سیاسی جنبی، باید تشکیل شود که مجموعه پروسه ارتقاء وحدت سیاسی، ایدئولوژیک و تشکیلاتی کمونیست ها منجمله تهیه پیش نویس پیشنهادی برای خط مشی عمومی جنبش کمونیستی را هدایت نماید.» دست یافتن به خط مشی عمومی جنبش بین المللی کمونیستی، یکی از پیش شرط های اساسی ایجاد انترناسیونال نوین کمونیستی است. در بیانیه جنبش انقلابی انترناسیونالیستی در این مورد گفته می شود:

«درگره گاه کنونی تاریخ جهان، پرولتاریای بین المللی باید وظیفه ایجاد تشکیلات خویش، یعنی یک انترناسیونال نوع جدید متکی بر مارکسیزم - لنینیزم - اندیشه مائوتسه دون (مارکسیزم - لنینیزم - مائوتیسم) و گسترش تجارب ارزشمند گذشته را به دوش گیرد. ... پروسه ایجاد چنین تشکیلاتی احتمالا دراز مدت خواهد بود. مهمترین وظیفه ای که در این رابطه در برابر مارکسیست - لنینیست ها (مارکسیست - لنینیست - مائوتیست ها) قرار میگیرد، دست یافتن به خط مشی عمومی و یک شکل صحیح و زنده تشکیلاتی منطبق بر واقعیات پیچیده جهان کنونی و مصادف طلبی های آن است.»

به این ترتیب، رهبری مبارزه کل جنبش برای تهیه پیش نویس پیشنهادی برای خط مشی جنبش بین المللی کمونیستی، وظیفه و مسئولیت کلیدی دراز مدت «کمیته جنبش انقلابی انترناسیونالیستی» را تشکیل می دهد. اینکه کل جنبش انقلابی انترناسیونالیستی و بطور مشخص کمیته آن تا چه حدی توانسته است طی سالهای گذشته در این مسیر گام هایی بردارد، موضوعی است که باید با دقت و اصولیت جمع بندی گردد. اما یک موضوع مسلم و مشخص است. کمیته جنبش انقلابی انترناسیونالیستی از طریق اجراء و پیشبرد وظایف و مسئولیت های کوتاه مدت و میان مدت خود، گامهای معینی در این جهت برداشته است و «جنبش» در کلیت خود نیز با پیشبرد مبارزات پرولتاری انقلابی در سطح جهانی و در نتیجه متکامل شدن ایدئولوژیک - سیاسی و تشکیلاتی بیشتر آن، درین مسیر گام برداشته است. وظایف و مسئولیت های کوتاه مدت و میان مدت «کمیته جنبش انقلابی انترناسیونالیستی» که اجراء و پیشبرد آنها در خدمت اجرای وظیفه درازمدت آن یعنی رهبری تدوین پیش نویس پیشنهادی ...

بقیه در صفحه: ۸

«شعله جاوید» (شماره مسلسل سوم دوره سوم) بصورت ویژه ای به معرفی «جنبش» اختصاص یافته است. در معرفی جنبش انقلابی انترناسیونالیستی، سعی به عمل آمده است که جوانب مختلف حیات و فعالیت مبارزاتی «جنبش» بصورت مختصر، ولی بصورتی که در بر گیرنده نکات اصلی و مهم باشد، بیان گردد. قدر مسلم است که پیشبرد برنامه خاص تبلیغی و ترویجی برای جنبش انقلابی انترناسیونالیستی، نمی تواند، و نباید، محدود و منحصر به انتشار این شماره از «شعله جاوید» باقی بماند. انتشار شماره ویژه شعله جاوید برای معرفی جنبش انقلابی انترناسیونالیستی، بخشی از «برنامه خاص» را تشکیل می دهد. بخش دیگر مرتبط با این شماره ویژه، ترویج و تبلیغ هر چه گسترده تر مواضع و فعالیت های مبارزاتی جنبش انقلابی انترناسیونالیستی، از طریق تکثیر و پخش وسیع اسناد «جنبش» (به ویژه اسناد پایه ای و مجله بین المللی جهانی برای فتح) در میان صفوف حزب و در بیرون از روابط تشکیلاتی حزب است.

تبلیغ و ترویج وسیع برای جنبش انقلابی انترناسیونالیستی بطور عام و تطبیق برنامه ویژه کنونی بطور خاص، نقش موثری در به فرجام رساندن پروسه تدارک جنگ مقاومت ملی مردمی و انقلابی برای آغاز این جنگ بازی می نماید. قدر مسلم است که فعالیت های ترویجی و تبلیغی حزب، قبل از برپائی جنگ مقاومت ملی مردمی و انقلابی (بمنابه شکلی از جنگ خلق در شرایط کنونی)، در مجموع، منجمله در عرصه ترویج و تبلیغ برای جنبش انقلابی انترناسیونالیستی، محدودیت های خود را دارا است و فقط در سطح معینی می تواند گسترش یابد. زمینه های وسیع، به مفهوم واقعی کلمه، برای فعالیت های تبلیغی و ترویجی حزب ما، فقط پس از برپائی جنگ مقاومت ملی مردمی و انقلابی و ایجاد پایگاه های انقلابی، می تواند به وجود بیاید.

در هر حال، پیشبرد اصولی، بموقع و موثر برنامه خاص انترناسیونالیستی کنونی، مستلزم سازماندهی و انسجام تمام فعالین حزب ما و فعالیت جدی و پیگیر آنها در این جهت است. ما تمام رفق را به فعال شدن هر چه بیشتر در این راستا فرا می خوانیم.

زنده باد انترناسیونالیسم پرولتاری!

زنده باد جنبش انقلابی انترناسیونالیستی!

اول ماه می امسال مصادف بود با بیستمین سالروز تشکیل جنبش انقلابی انترناسیونالیستی.

جنبش کمونیستی (مارکسیستی - لنینیستی - مائوتیستی) افغانستان، در این روز توانست پس از به فرجام رساندن موفقیت آمیز پروسه وحدت «جنبش» و تدویر پیروزمندانه کنگره وحدت، در حزب کمونیست واحد «حزب کمونیست (مائوتیست) افغانستان» به وحدت برسد. برداشته شدن این گام کیفی تاریخی مبارزاتی، در بیستمین سالروزتشکیل جنبش انقلابی انترناسیونالیستی، تجلیل شایسته ای از این روز بوده است. در پیام کنگره وحدت جنبش کمونیستی (م. ل. م) افغانستان به کمیته جنبش انقلابی انترناسیونالیستی درین مورد گفته شده است:

«بیستمین سالگردتشکیل جنبش انقلابی انترناسیونالیستی را به شما و احزاب و سازمان های عضو جنبش تبریک می گوئیم. تدویر موفقیت آمیز کنگره وحدت جنبش کمونیستی (م. ل. م) افغانستان و تأمین وحدت نیروهای مائوتیست افغانستان در حزب کمونیست واحد «حزب کمونیست (مائوتیست) افغانستان»، در بیستمین سالگردتشکیل جنبش انقلابی انترناسیونالیستی به وقوع پیوسته است. ما از این امر نهایت خرسند هستیم. کاملا یقین داریم که جنبش ما، جنبش انقلابی انترناسیونالیستی، با سربلندی و استواری مسیر مبارزاتی تکامل یابنده اش را با شور و اشتیاق روز افزون دنبال می نماید.»

در روزها و هفته های بعد از کنگره، به این نتیجه رسیدیم که پیشبرد یک برنامه ترویجی و تبلیغی خاص برای جنبش انقلابی انترناسیونالیستی، به ویژه در داخل کشور، یکی از ضرورت های جدی مبارزاتی حزب ما، در مقطع کنونی، محسوب میگردد. البته ترویج و تبلیغ مواضع جنبش انقلابی انترناسیونالیستی، یک وظیفه مبارزاتی دائمی است و در این راستا است که برنامه خاص، معنی و مفهوم پیدا می نماید. پیشبرد این برنامه، مبتنی بر انترناسیونالیسم پرولتاری و خدمت به جنبش بین المللی کمونیستی است. علاوه تا به امر تحکیم و گسترش مواضع انترناسیونالیستی حزب، خدمت می نماید و ضرورت مهمی در جهت تحکیم هر چه بیشتر وحدت ایدئولوژیک سیاسی و تشکیلاتی حزب در مجموع و ترویج و تبلیغ مواضع آن در بیرون از روابط تشکیلاتی، محسوب میگردد.

در چهارچوب همین برنامه خاص ترویجی و تبلیغی برای جنبش انقلابی انترناسیونالیستی، این شماره

بمناسبت بیستمین سالگرد تشکیل جنبش انقلابی انترناسیونالیستی

اطلاعیه کمیته جنبش انقلابی انترناسیونالیستی

بعدها حزب کمونیست ایران (مارکسیست - لنینیست - مائوئیست) را بنا کردند، در اهتزاز ماند. امروز که رژیم ارتجاعی ملاها در بستر مرگ در احتضار است و امپریالیست‌ها و ارتجاعیون میکوشند «تغییر» اجتناب ناپذیر رژیم را کنترل کنند، اهمیت جنبش انقلابی انترناسیونالیستی و وجود گردانش در ایران بیش از پیش به چشم می‌آید.

در افغانستان که در نتیجه تجاوز اتحاد شوروی از یکطرف و رهبری جنگ ضد روسی توسط ارتجاعیونی که توسط سازمان سیا و (چین) پشتیبانی می‌شدند از طرف دیگر به نابودی و یا جهت گم‌کردگی نیروهای کمونیست این کشور انجامیده بود، امروزه یک حزب کمونیست نوین ظهور کرده است.

بنا بر این می‌بینیم که در منطقه خاورمیانه - آسیای مرکزی، جنگ دروغین بین امپریالیست‌ها و «مدرنیست» و اسلامیون تاریک اندیش و «ضد غرب» تنها انتخاب توده‌ها نیست. راه انقلاب دموکراتیک نوین، سوسیالیسم و کمونیسم بدون شک راهی است دشوار، ولی تنها راهی است که به رهائی واقعی می‌انجامد. عناصر انقلابی این کشورها که از استثمارگران داخلی و خارجی در رنج اند، از اینکه تمامیت ملی و حقوق دموکراتیک شان توسط همین دشمنان پایمال می‌شود، جان شان به لب رسیده، و از بن بست‌هایی که نا رهبران، چه ریشو و چه ریش تراشیده، چه زن و چه مرد، به عنوان «راه حل» در مقابل شان قرار می‌دهند، به تنگ آمده‌اند، به ایدئولوژی رهائیبخش مارکسیسم - لنینیسم - مائوئیسم نیاز دارند و این بطور مشخص نیروهای جنبش انقلابی انترناسیونالیستی هستند که برای بردن این ایدئولوژی در میان شان می‌کوشند.

امپریالیست‌های امریکائی سالیان سال است که کشور های امریکای لاتین را حیاط خلوت خود به حساب آورده‌اند و استثمار توده‌های این کشورها و کنترل بر سرنوشته شان را از حقوق بی‌قید و شرط خود می‌دانند. حزب کمونیست پیرو با وجود اینکه در سال‌های اخیر با مشکلاتی روبرو شده است، در تمام این مدت نمونه درخشانی برای انقلابیون سراسر این منطقه بوده و رفقای کولمبیای و مکزیکو و سائتر کشور های امریکای لاتین برای همه گیر کردن درس‌های آن مبارزه کرده‌اند. در امریکای لاتین، هم‌چو سائتر مناطق جهان، تلاش‌های امپریالیست‌های امریکائی برای تحمیل کنترل بیشتر، نفرت شدید موجود از امپریالیست‌های یانکی را تشدید میکند. اینجانبان احتمال پیشرفت‌های نوین انقلابی موجود است.

رویزیونیست‌ها انواع گوناگون مشاطه‌گران بورژوازی قرار دارند. با این وجود، این نیروها نماینده آینده‌اند. «بعد از بیست سال می‌بینیم که هنوز چندسالی از تشکیل جنبش نگذشته بود که تمام بلوک شرق، از جمله خود اتحاد شوروی، در مقابل تشویق و قهقهه‌های امپریالیست‌های غربی فرو پاشید. امپریالیست‌های غربی کوشیدند فروپاشی این سبعیت رویزیونیستی را دلیلی بر پیروزی «دموکراسی» بورژوازی بر «توتالیتاریزم کمونیستی» جا بزنند. حتی امروز نیز حملات ایدئولوژیک بورژوازی علیه تئوری و تجربه انقلاب پرولتری بی‌ضایه نیست.

علیرغم این لحظات سخت، جنبش و احزاب تشکیل دهنده آن، نه تنها توانستند جهتگیری خود را حفظ کنند، بلکه به پیشروی‌های شورانگیزی نیز دست یافتند. جنگ خلق تحت رهبری حزب کمونیست پیرو در طول سال‌های ۱۹۸۰ و ۱۹۹۰ با صلابت پیش می‌رفت تا اینکه با دستگیری رهبرش، صدرگونز الو، وظهور خط اپورتونیستی راست که دست کشیدن از جنگ خلق را موعظه میکرد، با «پیچی در جاده» مواجه شد. با وجود این کمونیست‌های انقلابی پیرو، در مقابل مشکلات و موانع پافشاری کرده و برای برافراشته نگه داشتن درفش سرخ به مبارزه ادامه می‌دهند.

آسیای جنوبی، مسکن بیش از هزار میلیون از استثمار شدگان و ستمدیدگان جهان، در پروسه انقلاب جهانی پرولتری نقش تعیین کننده دارد. نیروهای مائوئیست هند، نپال، بنگله دیش و سریلانکا از بدو تشکیل جنبش یکی از ستون‌های جنبش بوده‌اند و در سال ۱۹۹۶، با شروع جنگ خلق در نپال، فصل نوینی در این تاریخ گشوده شد. امروز، تنها پس از هشت سال، حزب کمونیست نپال (مائوئیست) بخش بزرگی از کشور را آزاد کرده و بر دروازه‌های قدرت سیاسی سراسری میکوبد. امری که امواج قدرت مندی به سراسر منطقه فرستاده است. با پیوستن مرکز کمونیستی مائوئیستی هند و حزب کمونیست هند (مارکسیست - لنینیست) (ناگزالباری)، ارتباط جنبش انقلابی انترناسیونالیستی با مبارزه بالنده انقلابی در هند تقویت شده است.

در ترکیه، به دنبال یک رشته مبارزات خطی علیه تأثیرات مخرب گرایش‌های نیمه خوجه‌یی در جنبش کمونیستی این کشور، جریان مائوئیستی با قدرت بیشتری سر بلند کرده است. در نتیجه، شرایط ذهنی برای موج نوین و پر قدرت جنگ خلق بهبود می‌یابد. در ایران، نسلی از انقلابیون با زندان، اعدام و تبعید روبرو شد ولی در بحبوحه شکست و دلمردگی، درفش سرخ توسط نیروهای متشکل در جنبش که

بیست سال پیش، در ماه مارچ ۱۹۸۴، تشکیل جنبش انقلابی انترناسیونالیستی طی یک کنفرانس مطبوعاتی تاریخی در لندن به جهان اعلام شد. در این کنفرانس مطبوعاتی ما جسورانه تشکیل «مرکز جنبی مائوئیست‌های جهان» و هدف خود یعنی تشکیل انترناسیونال کمونیستی نوین را به گوش همگان رساندیم. کمی بعد از آن، یعنی در ماه می همان سال، بیانیه جنبش انقلابی انترناسیونالیستی به زبان‌های بسیاری انتشار یافت. در این مدت اوضاع جهانی دستخوش تغییرات بسیاری شده است و جنبش ما نیز، به ویژه با قبول مارکسیسم - لنینیسم - مائوئیسم به عنوان اندیشه رهنمای خود در سال ۱۹۹۳ درک خود را از ایدئولوژی انقلابی اش تکامل داده است. با این وجود، «بیانیه» کماکان دستاورد پر ارزش و پایه محکم برای پیشروی‌های بیشتر است. تشکیل جنبش انقلابی انترناسیونالیستی بیش از هر چیز پاسخی بود به تصرف چین انقلابی توسط یک بورژوازی نوین به رهبری هواکوفینگ و تین سیائوپینگ که کمی بعد از مرگ مائو در سال ۱۹۷۶ بوقوع پیوست. نزدیک ترین همراهان مائو، و از آن جمله همسرش چیان چین، دستگیر شدند و امواج وحشت کشور را فرا گرفت. هزاران نفر کشته و یا زندانی شدند. چین که شاهد زنده امکان ساختمان جامعه نوین و عاری از استثمار بود، سریعاً به یک جهنم استثمار سرمایه داری بدل شد. چین که در زمان مائو سنگر مقاومت در مقابل سیستم جهانی امپریالیستی بود به حلقه دیگری در زنجیر جهانی ستم بدل شد.

جنبش بین‌المللی کمونیستی از فقدان چین سوسیالیستی شدیداً ضربه دید. بسیاری از نیروها به دنبال حزب چین به منجلا ب رویزیونیسم در غلطیدند. بسیاری حملات و حشپانه انور خوجه به اندیشه مائو را (که امروز مائوئیسم می‌خوانیمش) تکرار کردند. برخی در پی «بازیابی» سوسیالیسم در اتحاد شوروی (که مائو با قدرت و بطور قانع کننده به عنوان سوسیال امپریالیست افشایش کرده بود)، روانه شدند. حتی بسیاری از کمونیست‌های سابق امید خود را به امکان انقلاب پرولتری از دست داده و بالکل فعالیت سیاسی را کنار گذاشتند.

تشکیل جنبش انقلابی انترناسیونالیستی بمثابة بیانیه ای بود در مقابل رها کردن انقلاب. بر افراشتن درفش سرخی که در چین، البانیه و نقاط دیگر لگد مال میشد، شجاعت میخواست. در بیانیه گفتیم: «امروزه ... نیروهایی که برای یک خط انقلابی می‌جنگند، اقلیت کوچکی هستند که تحت محاصره و حمله

رهبری مبارزات انقلابی توده ها، همه دردستور کار اند. همه مائوئیست های انقلابی باید اهمیت جنبش انقلابی انترناسیونالیستی برای انقلاب جهانی پرولتری را درک کنند و در جهت پیشروی آن به غایت بکوشند جهان امروز دیگ جوشانی از کشمکش ها است. دشمن امپریالیستی درناخت و تاز است و مردم به هزاران شکل به مبارزه کشیده میشوند. نظم و ثبات امپریالیستی جای خود را به غوغای عظیم داده است که در آن مشکلات، سختی ها و فداکاری هایی که در مقابل کمونیست ها توده ها قرار میگیرند تشدید میشود. ولی همین شرایط است که ظهور موج نوینی از انقلاب پرولتری را تسهیل میکند. بنابراین بار دیگر شاهدیم که خطرات رومی توان به فرصت ها تبدیل کرد و ضرورت مقاومت رومی توان به آزادی برداشتن قدم های عظیمی به جلو مبدل نمود. در این پرتواست که می بینیم دستاوردهای مهم جنبش انقلابی انترناسیونالیستی در دوده گذشته تنها پیش در آمد چالش های عظیمتری هستند که در افق پرتو آرایه مضاف میطلبند. ■

باید در صف مقدم قرار گیرد و یک تشکیلات محکم کمونیستی بنا شود. هنوز در مناطق بسیاری از جهان، مانند آفریقا که نیاز به تغییرات انقلابی در آن بسیار مشهود است، نیرو های مائوئیست یا بسیار ضعیف اند و یا اصلاً نیستند. حتی در مناطقی که نیرو های مائوئیست موجود اند، توانائی شان تحت الشعاع عظمت و وظایف پیش رو قرار گرفته و در استفاده از امکانات موجود قاصر اند. بعلاوه، ما باید کل جنبش بین المللی کمونیستی و آینده اش را مدنظر داشته باشیم و نه صرفاً بخش های مشخص تشکیل دهنده اش را. جنبش انقلابی انترناسیونالیستی تنها برای این تشکیل نشد که به احزاب و تشکیلات موجود کمک کند تا از یکدیگر آموخته و پیشروی کنند، بلکه به این منظور تشکیل شد که تبدیل به مرکزی شود که قطب ایدئولوژیک سیاسی پرولتری را در سطح جهان تقویت کند و پایه پیشروی های آینده را در جهت یک انترناسیونال کمونیستی نوین بنا نهد. نیاز به روشنی ایدئولوژیک سیاسی، وحدت مستحکمتر کمونیست ها در سطح بین المللی و پیشروی های بیشتر در جهت

جنبش انقلابی انترناسیونالیستی از بدو تشکیل این واقعیت را که انقلاب جهانی پرولتری از دو مؤلفه اساسی تشکیل یافته است منعکس میکند: انقلاب پرولتری سوسیالیستی در کشورهای امپریالیستی و انقلاب دموکراتیک نوین در کشورهای تحت سلطه آسیا، آفریقا و امریکای لاتین. دید جنبش از هدف غائی جهانی بدون طبقه و جهتگیری انترناسیونالیستی آن توسط حضورش در هر دو نوع این کشورها تقویت شده است. در دژ امپریالیستی امریکا، حزب کمونیست انقلابی، امریکا توانسته در میان توده ها ریشه دواند و تدارک خود را برای نبردهای آتی، جهت رها کردن جهان از دست بزرگترین ستمگران به پیش برد. در ایتالیا و آلمان، احزاب و تشکیلاتی به عنوان بخشی از «جا» در حال پیشروی اند. در سایر کشورهای امپریالیستی رفقا بطور روز افزون به نقش جنبش در متحد کردن نیرو های مائوئیست واقعی واقف می شوند. خلاصه اینکه جهان برای انقلاب آماده است و اوضاع روز بروز مساعد تر میشود. ولی برای آنکه رویای ستمدگان به واقعیت بپیوندد، ایدئولوژی پرولتری

جنبش انقلابی انترناسیونالیستی در

برنامه حزب کمونیست (مائوئیست) افغانستان

نقل از بخش « اوضاع جهانی و جنبش جهانی کمونیستی »

« ... بحرانی که پس از شکست انقلاب در چین و البانیه دامنگیر جنبش بین المللی کمونیستی گردیده است، عامل اصلی عدم موجودیت رهبری انقلابی پرولتری بر روند انقلاب جهانی در مقطع فعلی محسوب میگردد. از این جهت بازسازی جنبش بین المللی کمونیستی در یک انترناسیونال نوین کمونیستی بر پایه ایدئولوژی، سیاست و مشی اصولی پرولتری، یکی از شروط اصلی تأمین رهبری کمونیستی بر روند انقلاب جهانی محسوب میگردد. تشکیل جنبش انقلابی انترناسیونالیستی در دومین کنفرانس بین المللی احزاب و سازمان های مارکسیست - لنینیست - مائوتسه دون اندیشه و تکاملات بعدی این جنبش، از آن جهت اهمیت بین المللی شایسته ای دارد که پیشرفت کیفی قابل توجهی در این راستا محسوب میگردد. بیانیه جنبش انقلابی انترناسیونالیستی بر مبنای این دید روشن ایدئولوژیک - سیاسی استوار میباشد که اندیشه مائوتسه دون مرحله جدیدی در تکامل علم انقلاب پرتو آرای بین المللی محسوب می گردد. بر مبنای همین دید روشن ایدئولوژیک است که بیانیه در مورد یک سلسله مسایل پایه یی که برای جنبش بین المللی کمونیستی مطرح است، مواضع درست و اصولی اتخاذ نموده است که مهم ترین آنها قرار ذیل است: در تحلیل از اوضاع جهانی سه تضاد اصلی جهانی را مشخص نموده و روی تشدید روز افزون آنها و گسیختگی بیشتر از پیش نظم جهانی امپریالیستی انگشت گزارده است. - دو مؤلفه انقلاب جهانی پرتو آرای را توضیح نموده و استراتژی بین المللی پرتو آرای جهانی را بر اساس وحدت این دو مؤلفه شرح داده است. - در رابطه با انترناسیونالیسم پرولتری به درستی روی این مطلب تأکید کرده است که مضمون و خصلت مبارزات کمونیست ها را در سراسر جهان به صورت عمده منافع انقلاب جهانی تعیین می نماید. - مسایل ناظر بر جنبش بین المللی کمونیستی را به درستی به بحث گرفته و روی اندیشه مائوتسه دون به عنوان مرحله تکاملی نوین علم انقلاب پرولتری تأکید به عمل آورده است. - در مورد مائوتسه دون، انقلاب فرهنگی و جنبش مارکسیستی - لنینیستی - مائوتسه دون اندیشه، به توضیح نکات اساسی پرداخته و موارد فوق العاده مهم و قابل توجه را به درستی نشانی نموده است. - وظایف کمونیست های انقلابی را به روشنی توضیح داده و جوانب مختلف این وظایف را در کشورهای تحت سلطه و کشورهای امپریالیستی بصورت اصولی مشخص نموده است. - جهت گیری جهانی تأمین وحدت ایدئولوژیک - سیاسی و تشکیلاتی جنبش بین المللی کمونیستی یعنی ایجاد انترناسیونال نوین کمونیستی را قاطعانه روشن نموده و غرض پیشروی درین راستا وظایف مهمی پیش پای جنبش انقلابی انترناسیونالیستی و کمونیست های جهان قرار داده است. مبنای ایدئولوژیک - سیاسی ارائه شده در بیانیه جنبش انقلابی انترناسیونالیستی اساس محکمی است که بر مبنای آن می توان پروسه تجمع مجدد نیرو های کمونیستی راستین در جهان را در جهت ایجاد انترناسیونال نوین کمونیستی به پیش هدایت نمود. همچنان تکیه روی این خط ایدئولوژیک - سیاسی در جهت رفع سر درگمی های ایدئولوژیک - سیاسی جنبش کمونیستی در کشورهای مختلف جهان، ایجاد احزاب کمونیست جدید و به پیش راندن پروسه انقلاب در تمامی کشورهای، از اهمیت

اساسی و تعیین کننده ای برخوردار می باشد .

تکامل و پیشرفت جنبش انقلابی انترناسیونالیستی از زمان تشکیل تاحال علیرغم فرازونشیب هایی، بصورت عمده مثبت و سازنده بوده است .

- جنبش انقلابی انترناسیونالیستی در سال ۱۹۹۳ رسماً پذیرفت که مائوتیزم سومین مرحله در تکامل علم انقلاب پرولتاریای بین المللی است و اعلام کرد که باید مارکسیزم - لنینیسم - مائوتیزم در فرماندهی و رهبری انقلاب قرار بگیرد .

- جنبش انقلابی انترناسیونالیستی در اول ماه می سال ۲۰۰۰ با تأکید روی انقلاب به مثابه روند عمده و تضاد میان خلق ها و ملل تحت ستم و امپریالیسم به مثابه تضاد عمده جهانی ، اعلام کرد که قرن بیست و یک ، قرن برپایی و پیشبرد جنگ خلق ها و پیشروی به سوی سوسیالیسم و کمونیزم است .

- حزب کمونیست پیرو با خطرات تهدید کننده از سوی امپریالیسم و ارتجاع داخلی علیه جنگ خلق و نیز خط راست تسلیم طلبانه مواجه شده و ضربات شدیدی را متحمل گردیده است . ولی علیرغم این خطرات و ضربات ناپذیرنده، موجودیت حزب و موجودیت جنگ خلق در آن کشور حفظ گردیده است . کارزاری که از سوی جنبش انقلابی انترناسیونالیستی در دفاع از جان رفیق گونزالو جنگ خلق در پیرو، در طول چندین سال گذشته پیش برده شده است، یکی از مبارزات مهم بین المللی کمونیست هادرده های اخیر به شمار میرود .

- حزب کمونیست نپال (مائوتیزم) موفق گردیده است جنگ خلق در نپال را بر پا نموده و در طول چند سال گذشته به پیشرفت های امیدوار کننده ای دست یابد . هم اکنون مناطق وسیعی در نپال به مناطق پایگاهی انقلابی مبدل گردیده است و توده ها در این مناطق قدرت سیاسی را به کف آورده و به پیریزی جامعه انقلابی نوین مصروف اند . پیشرفت های جنگ خلق در نپال مایه امید واری های عظیم برای پرولتاریا و توده های جهان بوده و ضربات سختی به پیکر امپریالیسم و ارتجاع وارد می نماید .

- از زمان تشکیل جنبش انقلابی انترناسیونالیستی تا حال احزاب مارکسیست - لنینیست - مائوتیزم جدیدی تشکیل گردیده و در چوکات این جنبش به مبارزات شان ادامه داده اند . حزب کمونیست افغانستان، حزب کمونیست مائوتیزم ایتالیا و حزب کمونیست ایران (مارکسیست - لنینیست - مائوتیزم) آن احزابی اند که تشکیل آنها مستقیماً محصول مبارزات جنبش انقلابی انترناسیونالیستی محسوب میگردد .

تأسیس حزب کمونیست مائوتیزم ایتالیا، پیشرفت مهمی برای جنبش انقلابی انترناسیونالیستی و جنبش کمونیستی ایتالیا محسوب میگردد . این پیشرفت می تواند - و باید - تأثیرات مثبتی بر جنبش کمونیستی مائوتیزم کل اروپا بر جای نهاده و پروسه مبارزه برای تأسیس احزاب کمونیست مائوتیزم جدید در سایر کشور های اروپایی را به پیش سوق دهد .

حزب کمونیست ایران (مارکسیست - لنینیست -

مائوتیزم) ، حزبی است که تجارب چند دهه مبارزات جنبش کمونیستی ایران را در خود فشرده کرده است . این حزب در پیوند بسیار نزدیک با اجرای وظایف انترناسیونالیستی در جنبش انقلابی انترناسیونالیستی، بوجود آمده است . تأسیس حزب کمونیست ایران (مارکسیست - لنینیست - مائوتیزم) تأثیرات مهمی بر جنبش کمونیستی در منطقه داشته و محرک پیشرفت های بیشتر آن خواهد شد .

آغاز و پیشرفت پروسه وحدت جنبش کمونیستی (مارکسیستی - لنینیستی - مائوتیزم) افغانستان و تأمین وحدت این جنبش در یک حزب کمونیست واحد ، دستاورد مبارزاتی دیگری درین عرصه برای جنبش انقلابی انترناسیونالیستی و جنبش کمونیستی (مارکسیستی - لنینیستی - مائوتیزم) افغانستان محسوب می گردد . این پروسه که آغازگر آن حزب کمونیست افغانستان و کمیته وحدت جنبش کمونیستی م . ل . م . افغانستان بودند ، نه تنها با پیشرفت خود و با جذب سایر گروه ها و شخصیت های م . ل . م . افغانستان، وحدت جنبش کمونیستی م . ل . م . افغانستان را تأمین کرد، بلکه در جریان آن، کنفرانس مشترک احزاب و سازمان های م . ل . م . افغانستان و ایران نیز برگزار گردید . برگزاری موفقانه این کنفرانس نه تنها پروسه وحدت جنبش م . ل . م . افغانستان را به نحو جدی ای به پیش سوق داد ، بلکه سطح اتحاد جنبش م . ل . م . در منطقه را نیز ارتقا داد . این کنفرانس می تواند سنگ بنای خوبی برای اتحاد بیشتر جنبش م . ل . م . منطقه در آینده محسوب گردد .

- انحلال حزب کمونیست هند (مارکسیست - لنینیست) توسط وینوی خاین و دارو دسته اش ضربتی بود که در یکی از نقاط حساس جهان بر جنبش انقلابی انترناسیونالیستی وارد آمد . اما کل جنبش و بطور خاص رفقای مارکسیست - لنینیست - مائوتیزم در هند ، مبارزات شان را ادامه دادند و طی چندین سال مبارزه ، حزب را دوباره باز سازی کردند . اکنون نه تنها این حزب ، جای شایسته اش را در صفوف جنبش انقلابی انترناسیونالیستی احراز کرده است، بلکه حزب کمونیست دیگری از هند (مرکزیت کمونیستی مائوتیزم) نیز به جنبش پیوسته است . یکی از جنبه های فوق العاده مهم و در خور اهمیت فعالیت های مبارزاتی نیرو های شامل در جنبش انقلابی انترناسیونالیستی در جنوب آسیا ، فعالیت های مشترک منطوقی این نیرو ها است که بر پای و پیشروی جنگ خلق در نپال قوت و توان بیشتری به آن بخشیده است .

- حزب کمونیست (مائوتیزم) ترکیه نه تنها مبارزات مسلحانه اش را در ترکیه ادامه داده است ، بلکه مبارزات قهرمانانه زندانیان سیاسی را که طنین جهانی داشته نیز رهبری نموده است .

- حزب کمونیست انقلابی آمریکا ، حزبی است که در متن مبارزات توده یی کارگران و زحمتکش ایالات متحده حضور فعال دارد و توانمندی انقلابی آن غرض

تدارک برای برپایی انقلاب در آن کشور مایه امید واری است . حزب کمونیست انقلابی آمریکا ، حزب انترناسیونالیست کبیری است که علاوه بر خدمات ارزنده تئوریک برای جنبش بین المللی کمونیستی ، نقش شایسته و قاطعی در تشکیل جنبش انقلابی انترناسیونالیستی ایفاء نموده و در پیشبرد مبارزات آن فعالانه حضور دارد . حزب کمونیست انقلابی آمریکا در متن مبارزات توده یی علیه کار زار تجاوز کارانه امپریالیستی به سردمداری امپریالیسم آمریکا ، حضور فعال دارد و در آینده میتواند - و باید - نقش مهمی در پیشبرد و هدایت این مبارزات بر عهده بگیرد .

سایر احزاب و سازمان های مربوط به جنبش انقلابی انترناسیونالیستی در کشور های دیگر جهان نیز در امر تدارک و برپایی انقلاب دموکراتیک نوین و انقلاب سوسیالیستی کوشا هستند .

در پهلوی جنبش انقلابی انترناسیونالیستی و احزاب و سازمان های شامل در آن ، سایر نیروهای مائوتیزم نیز در اطراف و اکناف جهان ، مبارزه علیه امپریالیسم و ارتجاع - منجمله در شکل مسلحانه آن - راه پیش می برند که دونمونه برجسته آن حزب کمونیست فلیپین و حزب کمونیست هند (جنگ خلق) می باشند .

جنبش انقلابی انترناسیونالیستی پیشبرد مبارزات ایدئولوژیک - سیاسی با سازمان ها و احزاب مائوتیزم بیرون از جنبش را به منظور تأمین وحدت با آنها هدایت و رهبری می نماید . یکی از دستاورد های مهم این مبارزه ، پیوستن حزب کمونیست هند (مرکزیت کمونیستی مائوتیزم) به جنبش انقلابی انترناسیونالیستی است .

جنبش بین المللی کمونیستی در حال اعتلای نوین قرار دارد . پایه های عینی و ذهنی مساعدی برای این اعتلای نوین وجود دارد . شعار « مرگ کمونیزم » که پس از نابودی کمونیزم کاذب « شوروی » از سوی امپریالیست های غربی به رهبری امپریالیست های امریکایی بلند گردید ، توسط جنبش بین المللی کمونیستی در حال اعتلا به افسانه پوچ و میان تهی مبدل میگردد . جنبش انقلابی انترناسیونالیستی در بیانیه اول ماه می ۲۰۰۰ خود اعلام کرده است که باید فرماندهی مارکسیزم - لنینیسم - مائوتیزم بر انقلاب جهانی تثبیت گردد . اینک یکبار دیگر شعار معروف مانیفیست حزب کمونیست در چهار گوشه جهان به اهتزاز در آمده و طنین جهانی می یابد :

« کمونیست ها عار دارند که مقاصد و نظریات خویش را پنهان سازند . آنها آشکارا اعلام می کنند که تنها از طریق واژگون ساختن کلیت نظام اجتماعی موجود از راه قهر ، وصول به هدف های شان میسر است . بگزار طبقات حاکمه در مقابل انقلاب کمونیستی بر خود بلرزند . پرولتاریا در این میان جز رنجبر های شان ، چیزی از دست نخواهند داد . آنها جهانی برای فتح در پیشرو دارند . » ■

***

سازمان ها و احزاب شامل در جنبش انقلابی انترناسیونالیستی

در همین سال از لیست اعضا حذف گردید .
هشت) : گروه انترناسیونال انقلابی هائیتی :
موجودیت این گروه تا سال ۲۰۰۰ ادامه یافت و با
از بین رفتن آن در همان سال از لیست اعضای جنبش
حذف گردید .

۲) : احزابی که از جنبش انقلابی انترناسیونالیستی
اخراج گردیده اند :
یک) : حزب کمونیست انقلابی هند :

این حزب در اواخر دهه هشتاد گذشته در جریان
مبارزه علیه « چریک های خالستان » در پنجاب هند ،
در همکاری با پولیس دولت هند قرار گرفت . این
همکاری با پولیس دولتی هند مبتنی بر این تحلیل نا
درست بود که گویا بنیاد گرائی مذهبی سیک
خطرناکترین دشمن ارتجاعی انقلاب محسوب می
گردد ، دشمنی که در مبارزه علیه آن میتوان حتی با
پولیس دولتی هند نیز همکاری نمود . کمیته جنبش
انقلابی انترناسیونالیستی ، مبارزه خطی کل جنبش علیه
این انحراف ایدئولوژیک - سیاسی مبتنی بر
شناخت و تعیین نادرست دشمن عمده در هند ، را
پیش برد . اما حزب مذکور نه تنها بر انحراف
ایدئولوژیک - سیاسی اش پافشاری کرد ، بلکه حتی در
سطح نظامی نیز همکاری هایش را با پولیس دولتی
بطور روز افزون گسترش داد . مبارزه خطی « جنبش
» تقریباً دو سال علیه انحراف نظری و عملی این حزب
ادامه یافت . وقتی مسلم گردید که مبارزه خطی در
بازداشتن این حزب از مسیر انحرافی و تسلیم طلبانه
بی نتیجه است ، « جنبش » ناگزیر گردید ، به اقدام
تشکیلاتی متوسل گردد . حزب کمونیست انقلابی هند
، به اتفاق آرای کمیته جنبش انقلابی انترناسیونالیستی
و تمامی اعضای « جنبش » در سال ۱۹۸۹ از این
جنبش اخراج گردید .

این حزب بعد از اخراج از « جنبش » به تدریج در
مسیر نابودی قرار گرفت و طی چند سال بعد
موجودیت خود را از دست داد .

دو) : حزب کمونیست نپال (مشعل) :
حزب کمونیست نپال (مشعل) یگانه عضو جنبش
انقلابی انترناسیونالیستی بود که موضعگیری رسمی کل
جنبش انقلابی انترناسیونالیستی را مبنی بر پذیرش
مارکسیزم - لنینیسم - مائوئیسم به عنوان ایدئولوژی
رهنما، بجای مارکسیزم - لنینیسم - اندیشه مائوتسه
دون، نپذیرفت و از اواخر سال ۱۹۹۳ به بعد بطور روز
افزونی علیه کل « جنبش » قرار گرفت. موقعی که در
سال ۱۹۹۶، جنگ خلق در نپال، توسط حزب کمونیست
نپال (مائوئیست)، آغاز گردید، حزب کمونیست نپال (مشعل)
بطور آشکارا و علنی علیه جنگ خلق آغاز شده

لیست اعضای مؤسس آن و لیست اعضای فعلی «
جنبش » ، قابل ملاحظه است . این تفاوت در اثر
چهار عامل ایدئولوژیک - سیاسی و تشکیلاتی به وجود
آمده است :

۱) : از میان رفتن یکتعداد از سازمان ها و احزاب .
۲) : اخراج بعضی از احزاب از « جنبش » .
۳) : تکامل یک تعداد از سازمان ها به حزب و یا
تغییر در نام احزاب .
۴) : پیوستن یکتعداد از احزاب و سازمان های جدید به
« جنبش » .

۱) : سازمان ها و احزابی که از بین رفته اند عبارت اند از
: یک) : اتحادیه کمونیستی انقلابی (جمهوری
دومینیک) .

این سازمان تقریباً یک دهه بحیث عضو جنبش
انقلابی انترناسیونالیستی فعالیت انقلابی داشت و بعد
از میان رفت . نام این سازمان در سال ۱۹۹۴ از
لیست اعضای « جنبش » حذف گردید .
دو) : سازمان کمونیستی پرولتاریائی مارکسیست -
لنینیست (ایتالیا) :

این سازمان تا اواخر دهه هشتاد قرن گذشته فعالیت
داشت و در حدود سال ۱۹۹۰ از میان رفت و در همان
سال از لیست اعضای « جنبش » حذف گردید .

سه) : حزب کمونیست کولمبیا (مارکسیست -
لنینیست) ، کمیته منطوقی مائوتسه دون :
این تشکل تا حوالی سال ۱۹۹۰ فعالیت داشت و
بعد از آن از میان رفت و در سال ۱۹۹۰ از لیست
اعضای « جنبش » حذف گردید .

چهار) : کمیته مرکزی بازسازی حزب کمونیست
هند (مارکسیست - لنینیست) تقریباً یک دهه به عنوان
عضو جنبش انقلابی انترناسیونالیستی فعالیت داشت .
این تشکل رسماً توسط رهبری اش منحل گردید و در
سال ۱۹۹۴ از لیست اعضای جنبش حذف گردید .

پنج) : گروه درفش سرخ نیوزیلند :
این گروه تا سال ۱۹۹۵ به موجودیت خود ادامه
داد و با از میان رفتن آن در همان سال از لیست
اعضای جنبش حذف گردید .

شش) : گروه کمونیستی ناتینگهام (انگلستان) :
هفت) : گروه کمونیستی استاکپورت (انگلستان) :
این دو گروه هر یک جدا گانه تا سال ۱۹۸۶ در
جنبش انقلابی انترناسیونالیستی عضویت داشتند . در
سال ۱۹۸۶ با هم اتحاد کرده و « دسته انترناسیونال
انقلابی انگلستان » را تشکیل دادند .

« دسته انترناسیونال انقلابی ... » تا سال ۱۹۹۰
بمنابه عضو جنبش فعالیت داشت و با از بین رفتنش

۱) : اتحادیه کمونیستی انقلابی (جمهوری دومینیک)
۲) : اتحادیه کمونیست های ایران (سربداران)
۳) : سازمان کمونیستی پرولتاریائی مارکسیست -
لنینیست (ایتالیا)

۴) : حزب کمونیست ترکیه (مارکسیست - لنینیست)
۵) : حزب کمونیست پیرو
۶) : حزب کمونیست انقلابی امریکا

۷) : حزب کمونیست کولمبیا (مارکسیست -
لنینیست) کمیته منطوقی مائوتسه دون
۸) : حزب کمونیست سیلون

۹) : حزب کمونیست نپال (مشعل)
۱۰) : حزب کمونیست انقلابی هند
۱۱) : کلکتیو کمونیستی آژیت - پروپ (ایتالیا)

۱۲) : کمیته مرکزی بازسازی حزب کمونیست هند
(مارکسیست - لنینیست)
۱۳) : گروه درفش سرخ نیو زیلند

۱۴) : گروه کمونیستی ناتینگهام (انگلستان)
۱۵) : گروه کمونیستی استاکپورت (انگلستان)
۱۶) : گروه کمونیستی انقلابی (کولمبیا)
۱۷) : گروه انترناسیونال انقلابی (هائیتی)

ترکیب اعضای جنبش انقلابی انترناسیونالیستی در
طول بیست سال گذشته حیات مبارزاتی اش ، تغییرات
زیادی حاصل نموده است . آن احزاب و سازمان های
مارکسیست - لنینیست - مائوئیست ، که اعضای
فعلی این جنبش را تشکیل می دهند ، عبارت اند از :

۱) : حزب کمونیست سیلون (مائوئیست)
۲) : حزب کمونیست (مائوئیست) افغانستان
۳) : حزب کمونیست بنگله دیش (مارکسیست -
لنینیست)

۴) : حزب کمونیست هند (مارکسیست - لنینیست)
(ناگزالباری)
۵) : حزب کمونیست ایران (مارکسیست -
لنینیست - مائوئیست)

۶) : حزب کمونیست نپال (مائوئیست)
۷) : حزب کمونیست پیرو

۸) : حزب کمونیست (مائوئیست) ترکیه
۹) : مرکزیت کمونیستی مائوئیستی (هند)
۱۰) : حزب کمونیست مائوئیست (ایتالیا)

۱۱) : سازمان کمونیستی مارکسیستی - لنینیستی
تونس
۱۲) : حزب پرولتری پوربانبگالا (بنگله دیش)
۱۳) : گروه کمونیستی انقلابی کولمبیا

۱۴) : حزب کمونیست انقلابی ، امریکا
چنانچه ملاحظه می شود تفاوت میان لیست اعضای
جنبش انقلابی انترناسیونالیستی در سال ۱۹۸۴ ، یعنی

و حزب کمونیست نپال (مائوئیست) و همچنان کل جنبش انقلابی انترناسیونالیستی و کمیته جنبش، که بلافاصله بعد از آغاز جنگ خلق از آن حمایت به عمل آوردند، قرار گرفت. کمیته جنبش انقلابی انترناسیونالیستی مبارزه خطی درونی کل «جنبش» علیه این تسلیم طلبی، «مشعل» راسازماندهی و هدایت کرد که تقریباً دو سال دوام نمود. اما این مبارزه خطی درونی علیه تسلیم طلبی حزب مذکور در بازداشتنش از مسیر تسلیم طلبانه بی نتیجه ماند و عاقبت «جنبش» ناگزیر گردید به اقدام تشکیلاتی علیه حزب مذکور دست بزند. حزب کمونیست نپال (مشعل) در سال ۱۹۹۸ به اتفاق آرای کمیته جنبش انقلابی انترناسیونالیستی و تمامی اعضای دیگر آن، از «جنبش» اخراج گردید.

(۳): احزابی که نتیجه تکامل ایدئولوژیک - سیاسی و تشکیلاتی سازمان ها و احزاب قبلی عضو جنبش انقلابی انترناسیونالیستی هستند:

یک): حزب کمونیست ایران (مارکسیست - لنینیست - مائوئیست):

تشکیل حزب کمونیست ایران (مارکسیست - لنینیست - مائوئیست) نتیجه تکامل ایدئولوژیک سیاسی و تشکیلاتی کل جنبش مائوئیستی ایران و بطور عمده نتیجه تکامل «اتحادیه کمونیست های ایران (سربداران)» است. «اتحادیه کمونیست های ایران (سربداران)» نقش عمده در تشکیل حزب کمونیست ایران بازی نمود. حزب کمونیست ایران (م. ل. م) در اول ماه می ۲۰۰۱ تشکیل گردید. برنامه و اساسنامه این حزب از جمله اسناد معتبر جنبش ما محسوب می گردد.

دو): حزب کمونیست مائوئیست ایتالیا: کلکتیو کمونیستی آژیت - پروپ (ایتالیا) به سازمان کمونیستی کارگر سرخ تکامل کرد. نام این سازمان در سال ۱۹۹۱ شامل لیست اعضای «جنبش» گردیده و نام کلکتیو کمونیستی آژیت - پروپ از آن حذف گردید. سازمان کمونیستی کارگر سرخ در جریان یک مبارزه ایدئولوژیک - سیاسی و تشکیلاتی چندساله و جذب دسته ها و عناصری از سایر بخش های جنبش مائوئیستی ایتالیا، توانست بطرف تشکیل حزب کمونیست مائوئیست ایتالیا گام بردارد. حزب کمونیست مائوئیست ایتالیا در اول ماه می ۲۰۰۰ تشکیل گردید و موجودیتش را اعلام نمود.

سه): حزب کمونیست (مائوئیست) ترکیه: جنبش مائوئیستی ترکیه سال هادراثر ابتلا به گرایشات نیمه خوجه بی رنج می برد. این انحراف، نقش این جنبش را در مبارزات انقلابی ترکیه ضربه می زد، یک عامل مهم پراکندگی این جنبش به شمار می رفت و موقعیتش را در کل مبارزات جنبش انقلابی انترناسیونالیستی متضرر می ساخت. مبارزات خطی مهمی در سطح کل جنبش انقلابی انترناسیونالیستی تحت هدایت کمیته این جنبش مورد ضرورت بود تا بر این انحراف، ولوبه صورت نسبی، غلبه حاصل گردد. با

پذیرش مارکسیزم - لنینیسم - مائوئیسم توسط بخش مهمی از «حزب کمونیست ترکیه (مارکسیست - لنینیست)» در اول ماه می ۲۰۰۳، که تغییر نام به «حزب کمونیست (مائوئیست) ترکیه» را در پی داشت، این پیروزی نسبی بدست آمد. بخش دیگری از «حزب کمونیست ترکیه (مارکسیست - لنینیست)» مرکز مائوئیستی) قبلاً مارکسیزم - لنینیسم - مائوئیسم را پذیرفته بود. اکنون این دو بخش برای تأمین وحدت در میان شان مبارزه می نمایند. بخش سوم که هنوز روی انحرافات نیمه خوجه ای پافشاری می نماید، عملاً دیگر در «جنبش» عضویت ندارد.

(۴): احزاب و سازمان هایی که بعد از تشکیل جنبش انقلابی انترناسیونالیستی به آن پیوسته اند:

یک): سازمان کمونیستی مارکسیستی - لنینیستی تونس:

این سازمان در اواخر دهه هشتاد گذشته تشکیل گردید و در سال ۱۹۹۰ در لیست اعضای جنبش انقلابی انترناسیونالیستی شامل گردید.

دو): حزب کمونیست بنگله دیش (مارکسیست - لنینیست):

این حزب در سال ۱۹۸۵ به عضویت جنبش انقلابی انترناسیونالیستی در آمد.

سه): حزب پرولتری پورباینگلا: این حزب نیز در سال ۱۹۸۵ به عضویت جنبش انقلابی انترناسیونالیستی در آمد.

چهار): حزب کمونیست نپال (مائوئیست):

حزب کمونیست نپال (مرکز اتحاد) در سال ۱۹۹۴ در لیست اعضای جنبش انقلابی انترناسیونالیستی شامل گردید. این حزب بعداً به حزب کمونیست نپال (مائوئیست) تغییر نام داد و از آن پس به همین نام به مثابه عضو «جنبش» شناخته می شود. حزب کمونیست نپال (مائوئیست) در سال ۱۹۹۶ جنگ خلق در نپال را شروع کرد و ه طی هشت سال گذشته موفقانه به پیش برده است. این حزب اکنون در آستانه تصرف قدرت سرتاسری در نپال قرار دارد.

پنج): حزب کمونیست هند (مارکسیست - لنینیست) (ناگزالباری):

بعد از انحلال کمیته مرکزی حزب کمونیست هند (مارکسیست - لنینیست)، گروه ها و عناصر متعددی باقی مانده از آن برای چندین سال به مبارزه شان برای متشکل شدن دوباره ادامه دادند و سرانجام موفق شدند در سال ۲۰۰۱ حزب کمونیست هند (مارکسیست - لنینیست) (ناگزالباری) را تشکیل دهند. این حزب عضویت جنبش انقلابی انترناسیونالیستی را حاصل نموده و در سال ۲۰۰۲ در لیست اعضای جنبش شامل گردید.

شش): مرکزیت کمونیستی مائوئیستی هند:

این حزب از سال ها به این طرف در بخش مهمی از هند، مبارزه مسلحانه و جنگ خلق در آن کشور را پیش می برد. کمیته جنبش انقلابی انترناسیونالیستی طی سال ها ارتباط با این حزب، یک مبارزه

ایدئولوژیک - سیاسی سازنده و اصولی با این حزب را رهبری نمود. این مبارزه منجر به این گردید که مواضع این حزب با مواضع جنبش انقلابی انترناسیونالیستی بصورت اصولی بهم نزدیک شده و سرانجام حزب مذکور به عضویت جنبش انقلابی انترناسیونالیستی درآمد. این حزب در سال ۲۰۰۲ در لیست اعضای جنبش انقلابی انترناسیونالیستی شامل گردید.

هفت): حزب کمونیست (مائوئیست) افغانستان: سازمان کمونیست های انقلابی افغانستان در سال ۱۹۹۰، عضویت جنبش انقلابی انترناسیونالیستی را حاصل نمود. بعد از تشکیل حزب کمونیست افغانستان در سال ۱۹۹۱، عضویت جنبش انقلابی انترناسیونالیستی از این سال تا اول ماه می سال ۲۰۰۴ به آن تعلق داشت. با تأمین وحدت جنبش کمونیستی (مارکسیستی - لنینیستی - مائوئیستی) افغانستان در حزب کمونیست واحد و تشکیل حزب کمونیست (مائوئیست) افغانستان، بعد از اول ماه می ۲۰۰۴، عضویت جنبش انقلابی انترناسیونالیستی، به آن تعلق گرفته است.

علاوه از اعضای جنبش انقلابی انترناسیونالیستی، تشکلات دیگری نیز در کشور های مختلف وجود دارند که برای ایجاد احزاب پیشاهنگ مائوئیستی مبارزه مینمایند و داوطلب عضویت در جنبش هستند. به این ترتیب تکامل تشکیلاتی جنبش انقلابی انترناسیونالیستی از لحاظ ترکیب اعضایش در عین حال با ضایعاتی نیز همراه بوده است.

از جمله هفده عضو مؤسس «جنبش» ده عضو، شامل چهار گروه، دو سازمان و چهار حزب یا از بین رفته اند و یا از «جنبش» اخراج گردیده اند، از جمله چهارده عضو فعلی «جنبش»، یک سازمان و نه حزب یا در نتیجه تکامل ایدئولوژیک - سیاسی و تشکیلاتی سازمان های ماقبل حزبی عضو «جنبش» به وجود آمده اند و یا جدیداً به آن پیوسته اند.

به این ترتیب اعضای مؤسس جنبش انقلابی انترناسیونالیستی، شامل پنج گروه، چهار سازمان و هشت حزب بود. اعضای امروزی «جنبش» شامل یک گروه، یک سازمان و دوازده حزب است.

علاوه از تعداد اندک سبنازیادی از گروه ها و سازمانهای داوطلب عضویت در جنبش انقلابی انترناسیونالیستی، به نوبه خود، به نحوی حضور تشکیلاتی «جنبش» در کشورهای مختلف را نمایندگی میکنند، امری که در ابتدای تشکیل «جنبش» تقریباً وجود نداشت.

این حالت نشان میدهد که جنبش انقلابی انترناسیونالیستی در مجموع از لحاظ تشکیلاتی بر ماتب تکامل تر از زمان تأسیس خود گردیده است. این تکامل هم استحکام تشکیلاتی و هم گسترش تشکیلاتی را در بر میگیرد. این تکامل تشکیلاتی در عین حال بصورت مشخص اکثریت اعضای جنبش رانیزد در بر می گیرد. ■

* * * * *

بقیه از صفحه ۲

کمیته جنبش انقلابی ...

خط مشی جنبش بین المللی کمونیستی قرارداد ، عبارت اند از:

(۱) : هدایت مبارزات و مباحثات خطی درون جنبش .

(۲) : رهبری پیشبرد کارزار های مبارزاتی مشترک :

(۳) : انتشار مجله انترناسیونالیستی « جهانی برای فتح » .

(۴) : کمک به تشکیل احزاب مارکسیست - لنینیست - مائوئیست و تقویت احزاب موجود .

(۵) : انتشار اعلامیه های اول ماه می و سائراعلامیه های ضروری ، بنام « کمیته » ، و تعیین شعار های مشترک مبارزاتی این روز برای کل « جنبش » .

(۶) : تقبل مسئولیت سخنگویی و نمایندگی از « جنبش » در رابطه با نیروهای سیاسی بیرون از « جنبش » .

اجراء و پیشبرد نسبتا مداوم و موفقانه وظایف و مسئولیت های مبارزاتی فوق الذکر ، کمیته جنبش انقلابی انترناسیونالیستی را بمثابة « مرکز سیاسی جنینی رهبری کننده » بخوبی پرورش داده است .

تکامل بیشتر این « مرکز سیاسی جنینی رهبری کننده » در جهت اجرای موفقانه وظیفه دراز مدت و سائر وظایف آن ، مسئولیتی است که بر دوش کل جنبش انقلابی انترناسیونالیستی، یکایک اعضای آن وبخصوص خود « کمیته » سنگینی می نماید، تا با پیشبرد هر چه اصولی تر و موفقانه تر مبارزات شان در آینده ، پیشروی کل « جنبش » ما را بسوی ایجاد انترناسیونال نوین کمونیستی ، قاطعیت و سرعت بخشند . ■

کنفرانس ها و نشست های عمومی و اسناد پایه یی جنبش انقلابی انترناسیونالیستی

عمده و روند عمده جهانی راتامین نمود و تدویر موفقانه آن گام کیفی دیگری در تکامل ایدئولوژیک - سیاسی جنبش مامحسوب میگردد سند پایه یی ایکه در این نشست به تصویب رسید عبارت است از : « قرن بیست و یک ، قرن جنگ خلق ها و حرکت بسوی سوسیالیزم و کمونیزم » . در این سند تضاد میان خلق هاوملل تحت ستم و قدرت های امپریالیستی به عنوان تضاد عمده جهانی و روند انقلاب بمثابة روند عمده جهانی مورد پذیرش قرار گرفته است. همچنان در این سند ، وظایف انقلابی آینده مارکسیست - لنینیست - مائوئیست ها برای برپایی جنگ خلق ها، انقلاب دموکراتیک نوین و انقلاب سوسیالیستی و حرکت بطرف کمونیزم به روشنی و قاطعیت مشخص و معین گردیده است. این سند نیز یکی از ضمایم « بیانیه جنبش انقلابی انترناسیونالیستی » یعنی ضمیمه شماره سوم محسوب میگردد .

مفهوم اینکه اسناد پایه یی تصویب شده در نشست های گسترده سال ۱۹۹۳ و ۲۰۰۰ ، ضمایم بیانیه جنبش انقلابی انترناسیونالیستی هستند ، این است که مواضع جدید مطرح شده در این اسناد ، جایگزین مواضع قبلی « جنبش » در موارد مربوطه گردیده است و مواضع قبلی دیگر مواضع رسمی امروزی « جنبش » محسوب نمی گردد . پس از تصویب سند « زنده باد مارکسیزم - لنینیزم - مائوئیزم » در نشست گسترده سال ۱۹۹۳ ، دیگر فرمول بندی « مارکسیزم - لنینیزم - اندیشه مائوتسه دون » یعنی فرمول بندی « بیانیه » در جنبش انقلابی انترناسیونالیستی رسمیت ندارد . همچنان پس از تصویب سند « قرن بیست و یک ، قرن جنگ خلق ها و حرکت به سوی سوسیالیزم و کمونیزم » در نشست گسترده سال ۲۰۰۰ ، موضع رسمی « جنبش » در مورد تضاد عمده و روند عمده جهانی این است که تضاد میان خلق ها و ملل تحت ستم و قدرت های امپریالیستی ، تضاد عمده جهانی است و همچنان روند انقلاب ، روند عمده در جهان است . برین مبنا دیگر مواضع نسبتا نا روشن « بیانیه جنبش » و همچنان سند « در باره اوضاع جهانی » یعنی سند مصوب نشست گسترده سال ۱۹۹۳ ، در این مورد رسمیت نداشته و دیگر موضع « جنبش » محسوب نمی گردد . ■

(۱) : کنفرانس بین المللی احزاب و سازمان های مارکسیست - لنینیست - مائوتسه دون اندیشه در سال ۱۹۶۴ :

این کنفرانس به شرکت هفده حزب و سازمان مارکسیست - لنینیست - مائوتسه دون اندیشه برگزار گردید . از آنجائی که این کنفرانس ، جنبش انقلابی انترناسیونالیستی را تشکیل داد ، کنفرانس مؤسس « جنبش » محسوب می گردد .

سند پایه ای که در این کنفرانس به تصویب رسید ، « بیانیه جنبش انقلابی انترناسیونالیستی » است که هنوز هم پایه یی ترین سند « جنبش » محسوب میگردد .

بیانیه جنبش انقلابی انترناسیونالیستی تا حال به بیشتر از بیست زبان انتشار یافته است که عبارت اند از : عربی ، بنگالی ، چینی ، کرئول ، دنمارکی ، انگلیسی (۲ نسخه چاپ هند و چاپ امریکا) ، فارسی ، فرانسوی ، آلمانی ، گوجراتی ، هندی ، ایتالی ، جاپانی ، کانادائی ، کردی ، مالایالام ، نیالی ، پنجابی ، اسپانوی (۴ نسخه چاپ کولمبیا ، پیرو ، اسپانیا و امریکا) ، تامیلی و ترکی . چاپ جدید برنامه یکجا با سند « زنده باد مارکسیزم - لنینیزم - مائوئیزم » به زبان های انگلیسی و اسپانوی چاپ شده است .

(۲) : نشست گسترده سال ۱۹۹۳ :

این نشست گسترده ، بعد از کنفرانس مؤسس سال ۱۹۸۴ ، مهم ترین نشست عمومی جنبش انقلابی انترناسیونالیستی به شمار می رود . این نشست پذیرش مارکسیزم - لنینیزم - مائوئیزم را توسط کل « جنبش » به تصویب رساند و برگزاری موفقیت آمیز آن یک گام کیفی مهم در تکامل ایدئولوژیک جنبش به شمار می رود . دو سند پایه یی که در این نشست گسترده به تصویب رسید ، یکی « زنده باد مارکسیزم - لنینیزم - مائوئیزم » است و دیگری « در باره اوضاع جهانی » . این دو سند در واقع ضمایم شماره اول و دوم بیانیه جنبش انقلابی انترناسیونالیستی به حساب می آیند . سند « زنده باد مارکسیزم - لنینیزم - مائوئیزم » به زبان های انگلیسی ، اسپانوی ، فارسی ، ترکی ، ایتالی ، آلمانی ، هندی ، نیالی ، بنگالی و چند زبان دیگر منتشر گردیده است .

(۳) : نشست گسترده سال ۲۰۰۰ :

این نشست گسترده ، دومین « نشست گسترده جنبش » بعد از نشست گسترده سال ۱۹۹۳ است. این نشست، وحدت عمومی جنبش در مورد تعیین تضاد

مشترک شوید

سرویس خبری جهانی برای فتح

برای مشترک شدن آدرس

e-mail خود را به آدرس

زیر ارسال دارید :

A WORLD TOWINNE
WSSERVICESUBSCRI
BE@YAHOOGROUPS.
COM

آدرس مجله جهانی برای فتح :

BCM RIM, WCIN 3XX
LONDON UK

مبارزات خطی مهم در جنبش انقلابی انترناسیونالیستی

مبارزه دوخط یک اصل مهم مارکسیستی - لنینیستی - مائوئیستی است. این اصل مهم مبارزاتی هم برای یک حزب و یا سازمان در یک کشور مصداق دارد و هم برای یک تشکیلات و جنبش بین المللی. جنبش انقلابی انترناسیونالیستی، جنبشی است که در راه تشکیل انترناسیونال نوین کمونیستی گام برمی دارد. این جنبش برای پیشروی موفقانه در این مسیر مبارزاتی تازمان دستیابی به خط مشی «جنبش بین المللی کمونیستی» و «یک شکل صحیح وزنده تشکیلاتی منطبق بر واقعیات پیچیده جهان کنونی و مصاف طلبی های آن» برای انترناسیونال نوین کمونیستی و تشکیل آن، ضرورت دارد تا مبارزات اصولی بسیاری بر سر اختلافات رادر درون خود و همچنان در سطح کل جنبش بین المللی کمونیستی، پیش برود. در طول حیات مبارزاتی بیست (۲۰) ساله گذشته جنبش انقلابی انترناسیونالیستی، مبارزات خطی مهمی در این جنبش سر بلند کرده و به پیش برده شده است که هر یک به نوبه خود نقش و تأثیرات معین و مشخصی روی تکامل «جنبش» در کل بجا گذاشته و همچنان اعضای آن را عمدتاً به پیش سوق داده است. مهمترین مبارزات خطی درون جنبش انقلابی انترناسیونالیستی، طی بیست سال گذشته، عبارت بوده اند از:

۱) مبارزه بر سر پذیرش مارکسیزم - لنینیزم - مائوئیزم به عنوان ایدئولوژی رهنا، بجای مارکسیزم - لنینیزم - اندیشه مائوتسه دون:

پذیرش مارکسیزم - لنینیزم - مائوئیزم، به عنوان ایدئولوژی رهنا، توسط جنبش انقلابی انترناسیونالیستی، مهمترین تکامل ایدئولوژیک «جنبش» طی بیست سال گذشته محسوب میگردد.

در کنفرانس مؤسس جنبش انقلابی انترناسیونالیستی، یعنی کنفرانس بین المللی سال ۱۹۸۴، هنوز موضوع پذیرش مارکسیزم - لنینیزم - مائوئیزم، به عنوان ایدئولوژی رهنا، بصورت یک مسئله خطی جدی در سطح کل «جنبش» مطرح نبود و بیانیه جنبش انقلابی انترناسیونالیستی، اساساً مبتنی بر مارکسیزم - لنینیزم - اندیشه مائوتسه دون تدوین گردید. در «بیانیه» تنها در یک مورد بصورت ضمنی اصطلاح «مائوئیست» بکار برده شده است که می توان گفت انعکاس ضعیف موضع ایدئولوژیک حزب کمونیست پیرواست که قبل از تشکیل جنبش انقلابی انترناسیونالیستی، مارکسیزم - لنینیزم - مائوئیزم را به عنوان ایدئولوژی رهنا پذیرفته بود.

بعد از تشکیل جنبش انقلابی انترناسیونالیستی، حزب

کمونیست پیرو، برای چند سال دیگر نیز، یگانه حزب مارکسیست - لنینیست - مائوئیست عضو «جنبش» و کل جهان باقی ماند.

حزب کمونیست انقلابی امریکا در سال ۱۹۸۷ یک سند در مورد پذیرش مائوئیزم بجای اندیشه مائوتسه دون را بصورت درونی منتشر کرده و به بحث گذاشت. این سند در پوینوم هشتم کمیته مرکزی دوم این حزب در سال ۱۹۸۸، صورت نهائی بخود گرفته و تحت عنوان «در مورد مارکسیزم - لنینیزم - مائوئیزم» به تصویب رسید. سند مذکور که پذیرش مارکسیزم - لنینیزم - مائوئیزم بجای مارکسیزم - لنینیزم - اندیشه مائوتسه دون را اعلام و توضیح کرد، در اواسط سال ۱۹۸۸، در ارگان نشراتی حزب کمونیست انقلابی امریکا (کارگر انقلابی) منتشر گردید.

پس از آن در سال ۱۹۹۰، سازمان کمونیست های انقلابی افغانستان و سپس در سال ۱۹۹۱، اتحادیه کمونیست های ایران، مارکسیزم - لنینیزم - مائوئیزم را مورد پذیرش قرار دادند. از آن پس بود که سایر اعضای جنبش انقلابی انترناسیونالیستی، یکی پس از دیگری در مورد پذیرش مارکسیزم - لنینیزم - مائوئیزم موقف گیری و اعلام موضع کردند. در واقع قبل از آنکه نشست گسترده سال ۱۹۹۳ برگزار گردد، اکثریت قریب به اتفاق اعضای جنبش انقلابی انترناسیونالیستی در جهت پذیرش مارکسیزم - لنینیزم - مائوئیزم موضع گیری نموده بودند.

نشست گسترده «جنبش» در سال ۱۹۹۳، سند «زنده باد مارکسیزم - لنینیزم - مائوئیزم» را مورد تصویب قرارداد و به این ترتیب رسماً مارکسیزم - لنینیزم - مائوئیزم را به عنوان ایدئولوژی رهنا برای کل جنبش انقلابی انترناسیونالیستی پذیرفت.

به این ترتیب این مبارزه خطی مدت تقریباً نه سال در درون جنبش انقلابی انترناسیونالیستی دوام کرد و در فرجام به پذیرش مارکسیزم - لنینیزم - مائوئیزم توسط کل جنبش منجر گردید.

۲) مبارزه بر سر دستیابی به تحلیل یکسان از اوضاع جهانی، به ویژه تعیین تضاد عمده و روند عمده جهانی:

کنفرانس بین المللی احزاب و سازمان های مارکسیست - لنینیست - مائوتسه دون اندیشه در سال ۱۹۸۴ (کنفرانس موسس «جا»)، به درستی تضاد اساسی جهانی و تضادهای اصلی (بزرگ) جهانی را که ریشه در تضاد اساسی جهانی دارند، معین و مشخص نموده و در بیانیه جنبش انقلابی انترناسیونالیستی به

صراحت درج و توضیح نمود. اما این کنفرانس قادر نگردید تضاد عمده و روند عمده جهانی را به صراحت مشخص و روشن نماید. «بیانیه» با وجودی که تضاد میان قدرت های امپریالیستی را به مثابه تضاد اصلی (بزرگ) شماره اول جهانی رده بندی کرده و نسبت به سایر تضادهای اصلی (بزرگ) جهانی روی آن تاکید بیشتر به عمل آورده است، اما آنرا به صراحت به مثابه تضاد عمده جهانی مشخص نکرده است. همچنان «بیانیه» روی روند جنگ جهانی نسبت به روند انقلاب جهانی تاکید بیشتر به عمل آورده و خطر جنگ جهانی را بمثابة یک خطر عاجل مورد توجه جدی قرار داده است. اما علیرغم این موضع گیری، روند جنگ جهانی را به صراحت بمثابة روند عمده جهانی مشخص نکرده است. به این ترتیب می توان گفت که بیانیه جنبش انقلابی انترناسیونالیستی دارای این گرایش است که تضاد میان امپریالیست ها را بمثابة تضاد عمده و روند جنگ جهانی را بمثابة روند عمده جهانی بشناسد، اما به صراحت و روشنی اینگونه موضع گیری نکرده است.

نشست گسترده «جنبش» در سال ۱۹۹۳ در شرایطی برگزار گردید که بیشتر از نه سال مبارزه درونی بر سر تعیین تضاد عمده و روند عمده جهانی در «جنبش» ادامه یافته بود. در این زمان سوسیال امپریالیزم شوروی و بلوک تحت رهبری اش از میان رفته بود و تضاد میان قدرت های امپریالیستی دیگر از حدت و شدت دهه هشتاد برخوردار نبود. از جانب دیگر با اعلام برقراری «نظم نوین جهانی صد ساله» توسط امپریالیزم امریکا، این یگانه ابر قدرت امپریالیستی موجود در جهان، که لشکر کشی بین المللی امپریالیستی تحت رهبری امپریالیست های امریکائی بر خلیج را در پی داشت، تضاد میان خلق ها و ملل تحت ستم و قدرت های امپریالیستی، بیشتر از پیش برجسته تر به نظر می رسید. اما علیرغم این اوضاع و احوال، نشست گسترده سال ۱۹۹۳ موفق نگردید بر سر تعیین تضاد عمده و روند عمده جهانی، این نشست بنام «در باره اوضاع جهانی» دارای این گرایش است که تضاد میان خلق ها و ملل تحت ستم را به عنوان تضاد عمده و روند انقلاب را به مثابه روند عمده جهانی بداند، اما در این مورد به صراحت و روشنی موضع گیری نکرده است. این سند، تضاد میان خلق ها و ملل تحت ستم و قدرت های امپریالیستی را، به عنوان تضاد اصلی (بزرگ) شماره اول در رده

بندی تضاد های جهانی مورد توجه قرار داده و روی حدت و شدت این تضاد تاکید به عمل آورده است . همچنان روند انقلاب جهانی را نسبت به روند جنگ جهانی مهمتر و برجسته تر دانسته است . از جانب دیگر این موضوع را نیز مورد پذیرش قرار داده است که تضاد میان قدرت های امپریالیستی تخفیف یافته و خطر جنگ جهانی دور تر شده است . اما علیرغم این موضعیگری ها ، سند مذکور در مورد تعیین تضاد میان خلق ها و ملل تحت ستم و قدرت های امپریالیستی بمثابه تضاد عمده جهانی و روند انقلاب به عنوان روند عمده جهانی ، صراحت ندارد .

نشست گسترده سال ۱۹۹۳ ، مباحثه بر سر تعیین تضاد عمده و روند عمده جهانی را بمثابه مهم ترین موضوع ایدئولوژیک - سیاسی درونی جنبش انقلابی انترناسیونالیستی ، طی سال های آینده تعیین نمود . اما بنا به بروز مشکلات مبارزاتی ناشی از سر بلند کردن خط اپورتونیستی تسلیم طلبانه از درون حزب کمونیست پیرو ، که کمیته جنبش انقلابی انترناسیونالیستی قویا مبارزات خود را روی آن متمرکز نمود ، مبارزه مذکور نتوانست به نحو فشرده و متمرکز پیش برود . اما علیرغم این وضعیت ، جنبش انقلابی انترناسیونالیستی در کلیت خود آماده شده بود که در نشست گسترده سال ۲۰۰۰ ، رسماً بپذیرد که تضاد عمده جهانی ، تضاد میان خلق ها و ملل تحت ستم و قدرت های امپریالیستی است و روند عمده جهانی نیز روند انقلاب . در سند « قرن بیست و یکم ، قرن جنگ خلق ها و حرکت به سوی سوسیالیزم و کمونیزم » که توسط نشست مذکور به تصویب رسید ، موضعگیری « جنبش » در این مورد بصورت صریح و روشن درج گردیده است .

به این ترتیب مبارزه بر سر تعیین تضاد عمده و روند عمده جهانی در جنبش انقلابی انترناسیونالیستی ، در طی مدت شانزده سال به فرجام رسید و به پذیرش تضاد میان خلق ها و ملل تحت ستم جهان به عنوان تضاد عمده جهانی و پذیرش روند انقلاب به مثابه روند عمده جهانی ، منجر گردید .

(۳) : مبارزه علیه روزیونیزم « وینو » :

در دسامبر سال ۱۹۹۰ ، پیش نویس سندی تحت عنوان « درباره دموکراسی پرولتری » تحت رهبری « وینو » منشی کمیته رهبری تشکیلات سراسری ، کمیته مرکزی بازسازی ، حزب کمونیست هند (مارکسیست - لنینیست) منتشر گردید . این سند آشکارا یک سند روزیونیزی بود و اصول اساسی ایدئولوژی پرولتری مثل انقلاب قهری و دیکتاتوری پرولتاریا را تحت سوال می برد و « دموکراسی پرولتری » را در مقابل آنها قرار میداد . این سند روزیونیزی تعهد مبارزاتی به اصول علم انقلاب پرولتری را « بنیادگرائی مارکسیستی » اعلام

میکرد و در پی تعریف مجدد این اصول بصورت روزیونیزی بود .

بروز علنی و آشکار این خط روزیونیزی ، مبارزه ایدئولوژیک - سیاسی مارکسیستی - لنینیستی - مائوئیستی در داخل صفوف تشکیلات « کمیته مرکزی بازسازی حزب کمونیست هند (مارکسیست - لنینیست) » علیه خود را دامن زد . از جانب دیگر ، جنبش انقلابی انترناسیونالیستی ، در مبارزه علیه این خط روزیونیزی درگیر گردید . در خزان سال ۱۹۹۱ ، باب اوکیان ، صدر کمیته مرکزی حزب کمونیست انقلابی امریکا ، در نوشته ای تحت عنوان « دموکراسی ، پیش ازهر زمانی می توانیم و باید بهتر از آن را بدست آوریم » سند روزیونیزی « درباره دموکراسی پرولتری » را به نقد کشید . کمیته جنبش انقلابی انترناسیونالیستی بخاطر دامن زدن بیشتر مبارزه ایدئولوژیک - سیاسی علیه خط روزیونیزی « وینو » ، هر دو سند متذکره را در شماره هفده (۱۷) جهانی برای فتح به چاپ رساند .

مبارزه ایدئولوژیک - سیاسی علیه خط روزیونیزی « درباره دموکراسی پرولتری » در بازگرداندن رهبری تشکیلات کمیته مرکزی بازسازی حزب کمونیست هند (مارکسیست - لنینیست) از این خط ، موثر واقع نگردید . این رهبری نه تنها از لحاظ ایدئولوژیک - سیاسی روی مواضع روزیونیزی اش پافشاری کرد ، بلکه از لحاظ تشکیلاتی نیز آشکارا به ورطه انحلال طلبی سقوط نمود و عاقبت در اواخر سال ۱۹۹۱ ، تشکیلات سراسری کمیته مرکزی بازسازی حزب کمونیست هند (مارکسیست - لنینیست) را منحل ساخت .

اما بخش ها و عناصر متعهد و انقلابی این حزب ، به تلاش ها و مبارزات شان برای احیای مجدد حزب ادامه دادند . این تلاش ها و مبارزات پیگیر چند ساله عاقبت به نتیجه رسید و حزب کمونیست هند (مارکسیست - لنینیست) (ناگزلباری) در سال ۲۰۰۱ تشکیل گردید و عضویت جنبش انقلابی انترناسیونالیستی را حاصل کرد . (۴) : مبارزه علیه تسلیم طلبی حزب کمونیست انقلابی هند :

حزب کمونیست انقلابی هند ، یکی از مؤسسين جنبش انقلابی انترناسیونالیستی بود . این حزب بصورت عمده در ایالت پنجاب هند فعالیت داشت . در دهه هشتاد گذشته مبارزات بنیاد گرایان سیک علیه حکومت هند در پنجاب و تقریباً سراسر هند ، شدید بود و « چریک های خالستان » به مبارزات مسلحانه شدید شان ادامه می دادند . حزب کمونیست انقلابی هند بصورت بسیار نادرستی خطر بنیاد گرائی سیک را بسیار بزرگ ارزیابی نمود و راه مبارزه مسلحانه علیه « چریک های خالستان » را در پیش گرفت . این حزب در مبارزه مسلحانه علیه بنیاد گرایان سیک تا آنجا پیش رفت که عاقبت در همکاری با پولیس دولتی هند قرار گرفت .

واضح بود که این موفقگیری و عملکرد حزب کمونیست انقلابی هند مورد تأیید کمیته جنبش انقلابی انترناسیونالیستی و اعضای این جنبش نمی توانست قرار بگیرد . تا آنجائی که به بزرگ بینی نادرست خطر بنیاد گرائی سیک و لزوم مبارزه مسلحانه علیه آن مربوط میگردد ، حزب کمونیست انقلابی هند به غلط بادشمن غیر عمده ، بصورت دشمن عمده برخورد میکرد . ولی همکاری با پولیس هند در مبارزه علیه بنیاد گرایان سیک ، دیگر صرفاً تعیین نادرست دشمن عمده و غیر عمده نبود ، بلکه تسلیم طلبی آشکار در قبال دشمن عمده ، یعنی دولت هند ، محسوب می گردید .

کمیته جنبش انقلابی انترناسیونالیستی در عین آغاز مبارزه ایدئولوژیک - سیاسی درونی علیه تسلیم طلبی حزب کمونیست انقلابی هند ، این موضوع را در سطح کل « جنبش » نیز مطرح نمود . این مبارزه تقریباً دو سال دوام نمود . اما حزب کمونیست انقلابی هند به این مبارزه وقعی نهداد و راه تسلیم طلبانه اش را ادامه داد . عاقبت کمیته جنبش انقلابی انترناسیونالیستی ناگزیر گردید پیشنهاد اخراج این حزب از جنبش را مطرح نماید . حزب کمونیست انقلابی هند در سال ۱۹۸۹ به اتفاق آرای تمامی اعضای دیگر « جنبش » ، از « جنبش » اخراج گردید .

(۵) : مبارزه علیه تسلیم طلبی حزب کمونیست نپال (مشعل) :

حزب کمونیست نپال (مشعل) ظاهر ادعا داشت که مارکسیست - لنینیست - مائوتسه دون اندیشه است . اما موضع این حزب در مورد مائوتسه دون دقیقاً همانند مواضع سنتریست های « املا » (اتحاد مارکسیست - لنینیست های افغانستان) و « اخگر » بود . بنابه همان دلایلی « که » « املا » و « اخگر » از قبول « اندیشه مائوتسه دون » سر باز می زدند و مائوتسه دون را یک « مارکسیست - لنینیست - کیبر » ولی فاقد « اندیشه » می دانستند ، حزب کمونیست نپال (مشعل) از قبول « مائوتیزم » ابا ورزید . این حزب ، یگانه عضو جنبش انقلابی انترناسیونالیستی بود که فیصله و تصویب عمومی « جنبش » را در مورد پذیرش « مارکسیزم - لنینیسم - مائوتیزم » بجا می آورد . این حزب - لنینیسم - اندیشه مائوتسه دون « قبول نکرد . حزب کمونیست نپال (مشعل) بعد از نشست گسترده سال ۱۹۹۳ ، بطور روز افزونی خود را در مقابل کل « جنبش » قرار داد . این حزب باتلاشهای تدارکی برای آغاز جنگ خلق در نپال توسط حزب کمونیست نپال (مرکز وحدت) ، که بعداً به حزب کمونیست نپال (مائوتیست) تغییر نام داد ، تحت نام گرایش تروریستی ، بطور آشکار و علنی مخالفت می ورزید . حتی بالاتر از این کل « جنبش » را متهم میکرد که بعد از پذیرش « مارکسیزم - لنینیسم - مائوتیزم » بطور روز افزونی بسوی گرایش تروریستی کشانده می شود . حزب

مرکزی حزب کمونیست پیرو توسط پولیس دولت از تجاعی پیرو و به همکاری مستقیم «سی. آی. ای» دستگیر گردید. جنگ خلق بنابه تحلیل حزب کمونیست پیرو به مرحله تعادل استراتژیک رسیده بود. دستگیری رفیق گونزالو، حزب کمونیست پیرو و جنگ خلق تحت رهبری اش را با یک «پیچ مبارزاتی» مواجه ساخت. مدتی بعد از دستگیری رفیق گونزالو، یک خط اپورتونیستی تسلیم طلبانه از درون حزب کمونیست پیرو عمدتاً از میان کادر های این حزب در درون زندان، سر بلند کرد که خواهان مذاکره با دولت ارتجاعی برای خاتمه دادن به جنگ خلق بود.

این خط اپورتونیستی تسلیم طلبانه در بدل یافتن یک جای قانونی در داخل نظام ارتجاعی، می خواست تمامی دستاوردهای مبارزات توده ها، یعنی نیروهای مسلح توده ای، مناطق پایگاهی انقلابی و در مجموع کل جنگ خلق را قربانی نماید. بروز این خط در داخل حزب کمونیست پیرو، ضربه ناشی از دستگیری رفیق گونزالو را عمیقتر ساخت و جنگ خلق را به عقب نشینی های مهمی وادار نمود. مبارزه علیه این خط اپورتونیستی تسلیم طلبانه در دو جبهه به پیش برده شد:

کمیته مرکزی حزب کمونیست پیرو، ضمن ادامه و پیشبرد جنگ خلق، مبارزه علیه این خط را در نظر و عمل پیش برد و دستاوردهای مبارزاتی حزب و توده های تحت رهبری اش، طبق مقتضیات و ظرفیت های شرایط جدید، دفاع بعمل آورد. کمیته جنبش انقلابی انترناسیونالیستی، از سال ۱۹۹۴، یک مبارزه خطی جدی علیه خط اپورتونیستی تسلیم طلبانه را آغاز کرد و به مثابه یک مبارزه خطی عمومی «جنبش» هدایت و رهبری نمود. مباحثات درونی عمیقی توسط «کمیته» علیه خط اپورتونیستی تسلیم طلبانه در «جنبش» پیش برده شد که اکثر ابعاد جمع بندی عمومی در سطح کل «جنبش» انتشار بیرونی یافته و در مجله «جهانی برای فتح» به چاپ رسید.

در جریان این مبارزه خطی مهم، سندی تحت عنوان «شورش برحق است» توسط «اتحادیه کمونیست های ایران» در سال ۱۹۹۴ علیه خط اپورتونیستی تسلیم طلبانه به رشته تحریر درآمد که در مجله «جهانی برای فتح» چاپ شد و نقش مهمی در پیشبرد این مبارزه بازی نمود.

مبارزه علیه خط اپورتونیستی تسلیم طلبانه در حزب کمونیست پیرو، یکی از مهمترین مبارزات خطی در «جنبش» ما بوده است که تأثیرات مهمی بر کل «جنبش» بجا گذاشته است. این مبارزات، از یک جانب، حزب کمونیست پیرو را در ادامه مبارزات انقلابی در پیرو یاری رسانده است و از جانب دیگر جمع بندی های مهمی که در جریان پیشبرد آن از تجارب پیرو به عمل آمده است، توسط سائر اعضای جنبش جذب گردیده و به تکامل مبارزاتی آنها یاری

«جنبش» کنار کشید. در چنین وضعیتی این حزب نتوانست وحدت خود را حفظ نماید و به چند پارچه تقسیم گردید. یک بخش، تحت نام «حزب کمونیست ترکیه (مرکز مائوئیستی)» با اتخاذ مواضع مائوئیستی و در نزدیکی با سایر مشمولین جنبش انقلابی انترناسیونالیستی به مبارزاتش ادامه داد. اما دو بخش دیگر تحت نام های «حزب کمونیست ترکیه (مارکسیست-لنینیست)» و «حزب کمونیست ترکیه-مارکسیست-لنینیست»، علیرغم اختلافاتی که باهم داشتند، به گرایشات خوجه ئی شان ادامه دادند. کمیته جنبش انقلابی انترناسیونالیستی طی سالیان متوالی مبارزه خطی علیه انحرافات نیمه خوجه ئی در جنبش کمونیستی ترکیه را هدایت کرده است. این مبارزه هنوز هم ادامه دارد. این مبارزات تا حال تأثیرات مهمی بر جا گذاشته است. بخش دیگری از حزب کمونیست ترکیه نیز اخیراً مواضع مائوئیستی اتخاذ کرده و در اوّل ماه می ۲۰۰۳، با اتخاذ مارکسیزم-لنینیسم-مائوئیسم، نامش را به «حزب کمونیست (مائوئیست) ترکیه» تغییر داده است. در حال حاضر، «حزب کمونیست ترکیه (مرکز مائوئیستی)» و «حزب کمونیست (مائوئیست) ترکیه» برای تأمین اتحاد میان شان مبارزه می نمایند.

(۷): مبارزه خطی با مرکز کمونیستی مائوئیستی هند: مرکز کمونیستی مائوئیستی هند از سال هابه اینطرف، مبارزه مسلحانه و جنگ خلق در بخش مهمی از سرزمین هند را پیش می برد و حزبی است دارای پایه توده ئی وسیع و تجارب عملی چندین ساله جنگی. این حزب بدلیل اغتشاش ایدئولوژیک در مسایل مهم جنبش بین المللی کمونیستی از قبیل رویزونیسم چینی، انقلاب فرهنگی، موضوع «چهار نفر» و غیره، سال هابه جنبش انقلابی انترناسیونالیستی اختلافات جدی داشت. کمیته جنبش انقلابی انترناسیونالیستی، طی سال های متوالی با حفظ اصولیت و حوصله مندی، مباحثات تئوریک و وحدت طلبانه با این حزب را پیش برد و سر انجام موفق شد اختلافات با این حزب را بصورت اصولی و در جهت تأیید مواضع جنبش انقلابی انترناسیونالیستی حل و فصل نماید.

مرکز کمونیستی مائوئیستی هند در سال ۲۰۰۲ در لیست اعضای جنبش انقلابی انترناسیونالیستی شامل گردید و اکنون به مثابه یکی از اعضای «جنبش»، جنگ خلق در هند را پیش می برد.

(۸): مبارزه علیه خط اپورتونیستی تسلیم طلبانه در حزب کمونیست پیرو:

حزب کمونیست پیرو در سال ۱۹۸۰ جنگ خلق در آن کشور را شروع کرد و برای مدت بیشتر از یک دهه آنرا موفقانه به پیش برد، مناطق وسیعی از این کشور را از سلطه دولت ارتجاعی آزاد نمود و پایه های اولیه قدرت انقلابی مردمی را در این مناطق بنا نهاد.

وقتی در سال ۱۹۹۱، رفیق گونزالو، صدر کمیته

کمونیست نپال (مائوئیست) که مارکسیزم-لنینیسم-مائوئیسم را مورد پذیرش قرار داده بود، در سال ۱۹۹۴ به عضویت «جنبش» درآمد. بعد از آنکه حزب کمونیست نپال (مائوئیست) در سال ۱۹۹۶، جنگ خلق در کشور را آغاز کرد، مخالفت های حزب کمونیست نپال (مشعل) نه تنها علیه جنگ خلق آغاز شده و حزب کمونیست نپال (مائوئیست) شدید تر و علنی تر گردید، بلکه بیشتر از پیش علیه کل «جنبش» و بطور مشخص علیه کمیته آن قرار گرفت.

مبارزه خطی ای که علیه تسلیم طلبی حزب کمونیست نپال (مشعل) توسط کمیته جنبش انقلابی انترناسیونالیستی به راه افتاد، در سطح کل «جنبش» مطرح گردیده و گسترش داده شد. اما تا آنجائی که به بازداشتن حزب کمونیست نپال (مشعل)، به ویژه رهبری آن، از مسیر تسلیم طلبانه، مربوط میشد، این مبارزه خطی نتیجه ای بیار نیو و در رهبری حزب مذکور به حرکت در مسیر تسلیم طلبانه و خائنانه اش ادامه داد.

کمیته جنبش انقلابی انترناسیونالیستی بعد از هدایت تقریباً دو ساله مبارزه خطی کل «جنبش» علیه حزب کمونیست نپال (مشعل) ناگزیر گردید، اقدام تشکیلاتی برای اخراج این حزب از «جنبش» را رویدست بگیرد. این اقدام تشکیلاتی در سال ۱۹۹۸ صورت گرفت و حزب کمونیست نپال (مشعل) به اتفاق آرای تمام اعضای دیگر «جنبش» و کمیته آن، از جنبش انقلابی انترناسیونالیستی اخراج گردید.

رهبری تسلیم طلب و ضد مائوئیست حزب کمونیست نپال (مشعل) بعد از اخراج از «جنبش» بطور مستمری، هر روز بیشتر از پیش منفرد گردیده است. صفوف این حزب بطور پیوسته ای بطرف جنگ خلق پیشرونده در نپال کشانده شده اند، آن چنان که اکنون دیگر این حزب به یک دارو دسته تسلیم طلب کوچک و آلت دست مرتجعین و رویزونیست ها تبدیل گردیده است. (۶): مبارزه علیه گرایشات نیمه خوجه ئی در جنبش کمونیستی ترکیه:

گرایشات نیمه خوجه ئی در حزب کمونیست ترکیه (مارکسیست-لنینیست) یکی دو سال بعد از تشکیل جنبش انقلابی انترناسیونالیستی آشکارا خود را نشان داد. این گرایشات در کم رنگ ساختن وظایف انقلاب دموکراتیک نوین، در برررسی غیر مائوئیستی از تاریخ جنبش بین المللی کمونیستی و در تعین نادرست وظایف مبارزاتی آتی جنبش بین المللی کمونیستی خود را نشان می داد. حزب کمونیست ترکیه (مارکسیست-لنینیست) که در ابتدای تشکیل جنبش انقلابی انترناسیونالیستی، نه تنها یکی از مؤسسين این «جنبش» بلکه یکی از اعضای مؤثر آن بود، تحت تأثیر گرایشات مذکور نقش فعالش را در «جنبش» به تدریج از دست داد و تا حد زیادی عملاً خود را از مبارزات

مهم ترین کارزارهای مبارزاتی بین المللی جنبش انقلابی انترناسیونالیستی

منتشر شده است

۱۱): کارزار مبارزه برای آزادی رفیق گوراوازندان دولت ارتجاعی هند. این کارزار، آخرین کارزار مبارزاتی «جنبش» است و در واقع تاحال ادامه دارد و اسناد آن تاحال در «جهانی برای فتح» منتشر نگردیده است. پیشبرد کارزارهای مبارزاتی بین المللی مشترک توسط مشمولین «جنبش انقلابی انترناسیونالیستی» چند نقش مبارزاتی مثبت بازی می نماید:

یک): موضوع مبارزاتی مورد نظر را به نحو قدرتی در سطح بین المللی مطرح می نماید و می تواند نتایج عملی مهم مبارزاتی حاصل نماید

دو): هماهنگی مبارزاتی میان مشمولین «جنبش» را تقویت می نماید و به امر تحکیم وحدت میان آنها مدد می رساند.

سه): بهترین راه تبلیغ و ترویج مواضع و عملکردهای «جنبش» بصورت دسته جمعی در میان کمونیست ها و سایر انقلابیون و همچنان توده های مبارز بیرون از «جنبش» است. از میان مجموع کارزارهای براه افتاده توسط جنبش انقلابی انترناسیونالیستی کارزار دفاع از جان رفیق گونزالو، گسترده ترین و طولانی ترین این کارزارها بوده است. این کارزار چندسال پیهم دوام نمود و صد و صد هزار نفر از کمونیست ها، انقلابیون و توده های مبارز از اقشار و طبقات مختلف در اطراف و اکناف جهان را، در دفاع از جان رفیق گونزالو درگیر نمود. پیشبرد این کارزار نه تنها به روند مهمی برای تبلیغ انقلاب پیرو و دفاع از جان رفیق گونزالو مبدل گردید، بلکه در جریان آن، تجارب مبارزاتی مهمی نصیب «جنبش» گردید و وحدت مبارزاتی مشمولین آن عمل ارتقاء یافت. در جریان پیشبرد این کارزار مبارزاتی پرستیز سیاسی و موقعیت مبارزاتی جنبش انقلابی انترناسیونالیستی در سطح جهانی، بیشتر از پیش بالا رفت و این امر به امر گسترش حضور «جنبش» در جهان یاری رساند.

سایر کارزارهای مبارزاتی بین المللی «جنبش» نیز هر یک به نوبه خود از اهمیت برخوردار بوده و نقش های مثبتی در تحکیم و گسترش جنبش مابازی کرده است. کارزارهای مبارزاتی بین المللی آینده باید بیشتر از پیش منظم تر و بیگیر تر و با شرکت فعالانه تر مشمولین جنبش ماییش برده شوند. فقط به این صورت می توان کیفیت و گسترده گی روزافزون این کارزارها را تأمین نمود و نتایج مثبت هر دم بهتری از این کارزارها بدست آورد. ■

یکی از فیصله های مهم کنفرانس بین المللی دوم احزاب و سازمان های مارکسیست - لنینیست (ماتوتسه دون اندیشه) در سال ۱۹۸۴، که در بیانیه جنبش انقلابی انترناسیونالیستی قید گردید، این بود که:

« ۲): احزاب و سازمانهای مارکسیست - لنینیست (ماتوتسه دون اندیشه) باید کارزارهای مشترک و هماهنگ شده ای به پیش برند. فعالیت های اول ماه می باید تحت شعارهای واحد انجام شود. »

مهم ترین کارزارهای مبارزاتی بین المللی، که تا حال از طرف کمیته جنبش طرح، سازماندهی و رهبری گردیده و به مثابه کارزارهای مبارزاتی کل «جنبش» پیش برده شده است، عبارت اند از:

۱): کارزار جهانی حمایت از انقلاب پیرو. اسناد اساسی این کارزار در شماره چهارم «جهانی برای فتح» منتشره سال ۱۳۶۴، درج است.

۲): کارزار جهانی تجلیل از پنجمین سال آغاز جنگ خلق در پیرو. اسناد پایه ای این کارزار در شماره ششم «جهانی برای فتح» منتشره سال ۱۳۶۵، درج گردیده است.

۳): کارزار جهانی تجلیل از بیستمین سالگرد انقلاب فرهنگی کبیر پرولتاریایی. شماره هفتم «جهانی برای فتح» منتشره سال ۱۳۶۵، بصورت فوق العاده، به این کارزار اختصاص یافته است.

۴): کارزار تجلیل از بیستمین سالگرد جنبش ناگزلباری هند. اسناد این کارزار در شماره نهم «جهانی برای فتح» منتشره سال ۱۳۶۶، موجود است.

۵): کارزار تجلیل از چهارمین سالگرد انقلاب چین. اسناد این کارزار در شماره پانزدهم «جهانی برای فتح» منتشره سال ۱۳۶۹، انتشار یافته است.

۶): کارزار دفاع از جان صدر گونزالو: اسناد این کارزار در شماره هجدهم «جهانی برای فتح» منتشره سال ۱۳۷۱، منتشر گردیده است.

۷): کارزار تجلیل از صدمین سالگرد تولد ماتوتسه دون، اسناد این کارزار در شماره نهم «جهانی برای فتح» منتشره سال ۱۳۷۲، درج است.

۸): کارزار تجلیل از سی و مین سالگرد انقلاب فرهنگی. اسناد این کارزار در شماره بیست و دوم «جهانی برای فتح» منتشره سال ۱۳۷۶، قابل مطالعه است.

۹): کارزار دفاع از جنگ خلق در نپال. اسناد این کارزار در شماره بیست و دوم «جهانی برای فتح» منتشره سال ۱۳۷۶، درج است.

۱۰): کارزار تجلیل از صد و پنجاهمین سالگرد انتشار مانیفست کمونیست. اسناد این کارزار در شماره بیست و سوم «جهانی برای فتح» منتشره سال ۱۳۷۷،

رسانده است. مورد بسیار مهم و برجسته این تاثیرگذاری مثبت مبارزاتی در مورد حزب کمونیست نپال (ماتوتیست) به وقوع پیوسته است. شرکت فعال حزب کمونیست نپال (ماتوتیست) در مبارزه علیه خط اپورتونیستی تسلیم طلبانه در حزب کمونیست پیرو و همچنان شرکت فعال این حزب در کارزار دفاع از جان رفیق گونزالو و جذب دستاوردها و جمع بندی های عمومی این مبارزات، نقش بسیار جدی ای در پشت سرگذاشتن موفقانه دوره تدارک برای برپائی جنگ خلق در نپال و همچنان ادامه و پیشبرد موفقانه این جنگ توسط حزب کمونیست نپال (ماتوتیست) بازی کرده است. ■

بقیه از صفحه ۱:

مجله بین المللی

«جهانی برای فتح»

«جهانی برای فتح» از ابتدا تاحال بصورت منظم به زبان های انگلیسی، فارسی و هسپانوی انتشار یافته است. این مجله در این اواخر به زبان های هندی، نپالی و بنگالی نیز منتشر میشود. انتشار مجله به این زبان ها بسیار مهم و حیاتی است. صد و هشتاد میلیون نفر به زبان هندی و بیش از صد میلیون نفر به زبان بنگالی تکلم می نمایند. میلیون ها نفر در مناطق آزاد شده نپال بسر می برند که همه می توانند آزادانه به این مجله دسترسی پیدا نمایند. علاوه بر مقالات برگزیده مجله به زبان های آلمانی، ترکی، ایتالی و سایر زبان ها نیز منتشر میگردد.

«جهانی برای فتح»، اعلامیه ها و سایر اسناد قابل انتشار «کمیته جنبش»، اعلامیه ها و اسناد مهم اعضای جنبش و همچنان مباحثات قابل انتشار در «جنبش» را نشر می نماید. این مجله به مثابه ارگان نشراتی «جنبش انقلابی انترناسیونالیستی» تا حال خدمات قابل قدری برای «جنبش» انجام داده است. «جهانی برای فتح» می تواند - و باید - بیشتر از پیش از لحاظ کیفیت بهبود یابد و فاصله زمانی میان شماره های مختلف آن کمتر و کوتاه تر گردد. تحقق این امر مستلزم همکاری فعال تر و جدی تر همه اعضای «جنبش» با این مجله است. در عین حال لازم است این مجله، یا حداقل مقالات منتخب آن، به زبان های بیشتری انتشار یابند، تا انقلابیون و توده های علاقمند بیشتری در جهان به آن دسترسی پیدا نمایند. ■

* * * * *

* * *

*

جنگ خلق هاومبارزات مسلحانه

تحت رهبری احزاب عضو

جنبش انقلابی انترناسیونالیستی

سطح جنگ خلق مائوئیستی ارتقا نماید .
ساحه فعالیت های جنگی ، مرکزیت کمونیستی مائوئیستی هند ، منطقه وسیعی در شمال هنداست که ده هامیلیون نفر در برمی گیرد. این حزب از نفوذ وسیعی در میان دهقانان این منطقه و کاست های پائین برخوردار است. نیروی مسلح تحت رهبری این حزب ، یک نیروی سازمان یافته و قابل توجه است که از تجارب طولانی مبارزات مسلحانه برخوردار می باشد. منطقه تحت فعالیت ، مرکزیت کمونیستی مائوئیستی هند ، در مجاورت نپال قرار دارد. این موقعیت جغرافیایی ، حالت ویژه ای به این حزب در رابطه با انقلاب نپال بخشیده است. با پیروزی انقلاب نپال این حالت ویژه بیشتر از پیش حساس تر و قابل توجه تر خواهد شد .

یک موضوع قابل توجه دیگر در مورد ، مرکزیت کمونیستی مائوئیستی هند ، این است که فعالیت های جنگی این حزب و ، حزب کمونیست هند ، جنگ خلق ، در مناطق مجاور با هم پیش برده میشود. گرچه این دو حزب در گذشته باهم مشکلاتی داشته اند ، ولی اکنون مناسبات میان شان روبه بهبود است. ، حزب کمونیست هند ، جنگ خلق ، در این اواخر کم و بیش به جنبش انقلابی انترناسیونالیستی نزدیکتر شده و مواضع ایدئولوژیک - سیاسی مثبت تری اتخاذ کرده است. اگر این دو حزب در آینده به وحدت برسند ، به حزب قدرتمندی در شمال هند تبدیل خواهند شد که منطقه وسیعی با نفوس بیش از صد میلیون نفر را تحت پوشش فعالیت های جنگی خواهد داشت. چنانچه این وحدت ، ، حزب کمونیست هند (مارکسیست - لنینست) (ناگزالباری) را ، که عضو دیگر جنبش انقلابی انترناسیونالیستی در هند است ، نیز در بر بگیرد ، در آن صورت به معنی واقعی کلمه یک حزب کمونیست سرتاسری در هند قدبر خواهد افراشت و این امر تأثیرات مثبت تعیین کننده ای بر کل اوضاع هند و انقلاب در آن کشور بجا خواهد گذاشت .

هند کشوری است که تقریباً یک میلیارد نفر یعنی یک ششم نفوس جهان را در خود جای داده

سوی نابودی سوق داده میشود. آفتاب حیات نظام ارتجاعی سلطنتی نپال در حال غروب است. این نظام ارتجاعی در حال سقوط راقط می تواند یک تجاوز نظامی نیرومند امپریالیستی و توسعه طلبانه از خارج موقتاً مرگ حتمی نجات دهد . این چنین تجاوزی می تواند از سوی توسعه طلبان هندی و به حمایت امپریالیست های امریکایی و سایر قدرت های امپریالیستی و ارتجاعی ، رویدست گرفته شود . البته وقوع چنین تجاوزی کاملاً حتمی نیست و حزب کمونیست نپال (مائوئیست) تا آنجائی که در توان دارد اصولیت ایجاب میکند ، نهایت سعی به عمل می آورد که از وقوع تجاوز خارجی بر نپال جلوگیری به عمل آورد. ولی با یقین کامل باید گفت که در صورت تجاوز خارجی بر نپال ، جنگ مقاومت ملی خلق های نپال آنچنان پر قدرت و پرتوان خواهد بود که هر قدرت متجاوز را به سوی منجلا ب شکست و سرفرازی سوق خواهد داد. این موضوعی است که هر قدرت متجاوز امپریالیستی و ارتجاعی را قبل از اقدام به تجاوز ، باربار لگام خواهد زد و به محاسبه سود و زیان اقدامش وا خواهد داشت. جنگ خلق در نپال ، تأثیرات بسیار مهمی بر کل اوضاع آسیای جنوبی بر جا نهاده است و باعث تقویت و شگوفائی مبارزات انقلابی در کل این منطقه گردیده است. پیروزی انقلاب نپال می تواند این تأثیرات را چند برابر افزایش دهد و باعث شگوفائی فوق العاده مبارزات انقلابی توده هادر کل آسیای جنوبی ، به ویژه هند ، گردد .

جنگ خلق تحت رهبری مرکزیت

کمونیستی مائوئیستی هند :

مرکزیت کمونیستی مائوئیستی هند ، چندین سال قبل مبارزات مسلحانه اش را شروع کرده بود. موقعی که این حزب به عضویت جنبش انقلابی انترناسیونالیستی درآمد ، از تجربه چندین ساله مبارزات مسلحانه بر خوردار بود. تأمین عضویت این حزب در جنبش انقلابی انترناسیونالیستی از یک جانب و تأثیر گذاری های مثبت جنگ خلق در نپال از جانب دیگر ، باعث گردید که این مبارزات مسلحانه تکامل یافته و به

جنگ خلق تحت رهبری حزب کمونیست نپال (مائوئیست) :

حزب کمونیست نپال (مائوئیست) در سال ۱۹۹۶ جنگ خلق در آن کشور را آغاز کرد و در طول هشت سال گذشته آنرا موفقانه به پیش برده است. این جنگ مرحله دفاع استراتژیک را پشت سر گذاشته و اینک به نظر می رسد که آخرین مراحل تعادل استراتژیک را نیز پشت سر می گذارد .

اخیراً یک تحول بسیار جدی و دارای اهمیت استراتژیک در جنگ خلق نپال به وقوع پیوست . رزمندگان ارتش چریکی خلق قادر گشتند پایتخت نپال (کتمندو) را محاصره کرده و تمام راه های خروجی و دخولی این شهر را ببندند. آنچه موقتا باعث خاتمه دادن به این محاصره گردید ، اقدام قوت های مسلح رژیم ارتجاعی نبود ، بلکه تقاضای سازمان های حقوق بشری و سایر بخش های اهالی کتمندو بود تا مواد غذایی به این شهر برسد . هم اکنون نیروی انقلاب در نپال تقریباً هشتاد فیصد سرزمین نپال را تحت کنترل دارد. در این مناطق بیشتر از شصت درصد نفوس نپال بسرمی برند. در این مناطق قدرت انقلابی مردمی شکل گرفته و دنیای نوینی تولد یافته است ، قدرت سیاسی نوین ، مناسبات تولیدی نوین و فرهنگ نوین در این مناطق شگفته است و بطرف شگوفائی و شکلگیری بیشتر پیش می رود. قدرت سیاسی نوین یک قدرت ضد فئودالی ، ضد امپریالیستی ، ضد شوونیسم ملی و ضد شوونیسم جنسی است. در سراسر این مناطق ارتجاع فئودالی از قدرت به زیر کشیده شده و مؤسسات امپریالیستی بر چیده شده اند ، یکی از اشکال قدرت سیاسی نوین ، تشکیل حکومت های خودمختار ملیت های تحت ستم است که برای اولین بار در تاریخ نپال ، در مناطق مورد سکونت این ملیت ها تشکیل گردیده است. زنان در مناطق آزاد شده وسیعاً به حقوق و آزادی های شان دست یافته و به شرکت در حیات اجتماعی کشیده شده اند. بخش مهمی از نیروهای نظامی انقلابی رازان و دختران تشکیل میدهند. نظام کاستی مورد ضربت قرار گرفته و به

سیراج سیکدار، رهبر بنیانگذار حزب پرولتری پورباینگلا، در جریان پیشبردهمین مبارزات در سال ۱۹۷۵ دستگیر گردیده و در زندان ارتجاع به شهادت رسید، اما مبارزات مسلحانه حزب همچنان ادامه یافت.

حزب پرولتری پورباینگلا، از چندسال به اینطرف مصروف جمعبندی از تجارب مبارزات مسلحانه گذشته است تا بادستیابی به نتایج اصولی، ویژگی های استراتژیک و تاکتیکی جنگ خلق در بنگله دیش را روشن تر سازد و با برنامه های روشن تری، به سوی برپایی و پیشبرد جنگ خلق در آن کشور گام بردارد.

حزب کمونیست ایران (مارکسیست-لنینیست) وارث مبارزات مسلحانه اتحادیه کمونیست های ایران (سربداران) در جنگ های شمال و قیام آمل و همچنان مبارزات مسلحانه در کردستان ایران است. این حزب از مدتی به این طرف، جمعبندی از این مبارزات را برای درس آموزی از تجارب آن در مبارزات تدارکی برای جنگ خلق و همچنان در برپائی و پیشبرد جنگ خلق در ایران رویدست دارد.

حزب کمونیست (مائوئیست) افغانستان، با جمعبندی از تجارب منفی نحوه شرکت جنبش چپ افغانستان در جنگ مقاومت ضد سوسیال امپریالیستی، پیریزی گردیده است. «(اساسنامه حزب کمونیست (مائوئیست) افغانستان)»

این تجارب منفی، بصورت مستقیم یا غیر مستقیم، شامل حال بسیاری از اعضای حزب، در تمام سطوح تشکیلاتی میگردد. جمعبندی منسجم تر و بیشتر از این تجارب، یکی از شروط ضروری برای پیشروی در مسیر تدارک، برپائی و پیشبرد جنگ خلق در افغانستان میباشد که شکل مشخص کنونی آن، «جنگ مقاومت ملی مردمی و انقلابی» است. ■

شاهد اوج یابی، شگوفائی و پیشروی های جنگ خلق در پیرو باشیم. کل اوضاع جهان این امر را بشارت می دهد.

مبارزات مسلحانه تحت رهبری حزب کمونیست (مائوئیست) ترکیه:

حزب کمونیست ترکیه (مارکسیست-لنینیست)، که حزب کمونیست (مائوئیست) ترکیه، ادامه و تکامل آن محسوب میگردد. در اوایل دهه هفتاد گذشته، مبارزات مسلحانه اش را آغاز کرد. رفیق ابراهیم کایپاکایا، رهبر و بنیان گزار این حزب، در جریان این مبارزات دستگیر گردیده و در زندان ارتجاع به شهادت رسید. شهادت رفیق کایپاکایا، مبارزات مسلحانه حزب کمونیست ترکیه (مارکسیست-لنینیست) را بافتور موقتی مواجه ساخت. اما این مبارزات در سال های بعد از سر گرفته شد و تاحال با فراز و نشیب ادامه یافته است.

منطقه اصلی ای که فعالیت های مبارزاتی مسلحانه حزب کمونیست (مائوئیست) ترکیه در آن جریان دارد، شرق ترکیه و کردستان است. اما این فعالیت های مبارزاتی کاملاً به منطقه مذکور محدود نمی گردد، چنانچه چند سال قبل چریک های مربوط به این حزب، جاسوسی راکه باعث دستگیری و شهادت رفیق کایپاکایا گردیده بود، در قلب شهر اسلامبول به سزای اعمالش رساندند. درینجا ضروری می دانیم که از مبارزه قهرمانانه ای که حزب کمونیست (مائوئیست) ترکیه، چندسال قبل، در زندان های ترکیه پیش برد، یادآوری نمایم. در جریان این مبارزه که به شکل اعتصاب غذا توسط زندانیان پیش رفت، چندین تن از رفقای زندانی مربوط به حزب کمونیست (مائوئیست) ترکیه جان باختند. این مبارزه قهرمانانه در سراسر جهان طنین انداز شد و ضربات مهمی بر پیکر ارتجاع ترکیه وارد آورد.

علاوه تا اعضای دیگری از جنبش انقلابی انترناسیونالیستی، مثل حزب پرولتری پورباینگلا، حزب کمونیست ایران (مارکسیست-لنینیست-مائوئیست) و حزب کمونیست (مائوئیست) افغانستان، از تجارب مثبت و منفی مبارزات مسلحانه در گذشته برخوردار هستند. این احزاب می توانند با جمعبندی اصولی و درس آموزی های بیشتر از این تجارب، به نتایج مثبتی برای دستیازی مجدد به مبارزات مسلحانه و پیشبرد جنگ خلق، دست یابند.

حزب پرولتری پورباینگلا، در اوایل دهه هفتاد گذشته، مبارزات مسلحانه اش را آغاز کرد. رفیق

است. جنبش کمونیستی هند و توده های مبارزان کشور از تجارب طولانی مبارزات مسلحانه و جنگی برخوردار هستند. این حالت، انقلاب هند را از اهمیت و وضعیت خاص و ویژه ای در مجموع انقلاب جهانی برخوردار میسازد. این امری است که باید به آن توجه جدی مبذول داشت.

جنگ خلق تحت رهبری حزب کمونیست پیرو:

حزب کمونیست پیرو، جنگ خلق را در سال ۱۹۸۰ آغاز کرد. این جنگ طی مدت زمانی بیشتر از یک دهه با موفقیت به پیشروی ادامه داد و بنا به گفته حزب کمونیست پیرو توانست مرحله دفاع استراتژیک را پشت سر گذاشته و به مرحله تعادل استراتژیک داخل گردد.

حزب کمونیست پیرو در اوج پیشروی های جنگ خلق در آن کشور، توانست یک چهارم تمام قلمرو پیرو را تحت کنترل بگیرد. در آن زمان، «کمیت های انقلابی خلق» که شکل مشخص قدرت سیاسی توده یی در مناطق آزاد شده بود، در مناطق بسیاری از پیرو علناً قدرت را در دست گرفته و به اعمال قدرت سیاسی توده یی پرداختند. در مناطق آزاد شده پیرو، مناسبات تولیدی، اجتماعی و فرهنگی کهن مورد ضربت واقع شده و مناسبات تولیدی و اجتماعی و فرهنگ نوین شکل گرفتند و تغییرات انقلابی رادیکالی به نفع دهقانان و زنان به وجود آمدند. در واقع به معنی واقعی کلمه دنیای نوینی در این مناطق سر بر آورده و در حال رشد و شگوفائی بود.

دستگیری رفیق گونزالو، صدر کمیته مرکزی حزب کمونیست پیرو، انقلاب پیرو را با پیچی در جاده «مواجه ساخت. سربر آوردن یک مشی اپورتونیستی تسلیم طلبانه از درون حزب کمونیست پیرو، که خواهان مذاکره با دولت ارتجاعی به منظور خاتمه دادن به جنگ خلق شد، این «پیچ در جاده» را بغرنج تر و صعب العبور تر ساخت. علیرغم مبارزات اصولی، جدی و پیگیری که توسط حزب کمونیست پیرو و جنبش انقلابی انترناسیونالیستی پیش برده شد، ضربات وارده باعث گردید که جنگ خلق عقب نشینی جدی ای را متحمل گردیده و یکبار دیگر بطور آشکارا و روشن به حالت دفاع استراتژیک برگشت نماید.

علیرغم متحمل شدن این ضربات و عقب نشینی ها، رفقای انقلابی در پیرو، به مبارزات شان در خط انقلابی مائوئیستی ادامه میدهند و درفش مبارزاتی پرولتری را در اهتزاز نگه داشته اند. این امید واری قویا وجود دارد که یکبار دیگر

سایت حزب کمونیست ایران
(مارکسیست-لنینیست-مائوئیست)

در اینترنت:

www.sarbedaran.org

پست الکترونیکی:

Haghighat@sarbedaran.or

رزمیدن در صفوف جنبش انقلابی انترناسیونالیستی تحقق انترناسیونالیزم پرولتری در عمل

نمایند. آنها فقط به این صورت می‌توانند از در غلطیدن به ناسیونالیزم و یا فروگزاری وظیفه پیشبرد مبارزه برای انقلاب در کشور خود شان احتراز جویند. « قدر مسلم است که در شرایط فعلی افغانستان که کشور تحت اشغال قوت‌های امپریالیستی امریکایی و متحدین شان قرار دارد و اشغالگران رژیم پوشالی و دست‌نشانده شان را پرورش می‌دهند، انقلاب دموکراتیک نوین باید از مرحله مقاومت ملی مردمی و انقلابی ضد اشغالگران و خائنین ملی عبور نماید. این امر بدین معنی است که در مرحله فعلی انقلاب دموکراتیک نوین، وظیفه ملی انقلاب نسبت به وظیفه دموکراتیک آن مهمتر و برجسته‌تر شده و به وظیفه عمده مبدل گردیده است. البته این حالت به این معنی نیست که وظیفه دموکراتیک انقلاب کلا بزرگی و اهمیت خود را از دست داده است، بلکه به این معنی است که این وظیفه به عنوان یکی از دو وظیفه اصلی انقلاب دموکراتیک نوین، در شرایط فعلی تابع الزامات و ضروریات مقاومت ملی مردمی و انقلابی است. عمده بودن وظیفه ملی انقلاب، به این معنی است که مسئولیت مبارزاتی عمده انترناسیونالیستی ما، شکل مبارزه ملی ضد اشغالگران و خائنین ملی را بخود گرفته است. ما از موضع پرولتاریا و همچنان موضع دهقانان در مبارزه ملی، شرکت می‌کنیم. نکته مرکزی این است که در عصر امپریالیزم و انقلابات پرولتری، مبارزات آزادیبخش ملی ضد امپریالیستی ملل تحت ستم امپریالیزم، به مؤلفه‌ای از انقلاب جهانی پرولتری مبدل گردیده است و کمونیست‌ها این مبارزات را بخشی از انقلاب جهانی پرولتری تلقی میکنند. ما مبارزه ملی را در خدمت به انقلاب جهانی پیش می‌بریم و این مبارزه مبتنی بر انترناسیونالیزم پرولتری است و نه ناسیونالیزم. ■

*****

***

پرولتاریا در افغانستان است و مبارزات انقلابی در افغانستان را به مثابه سهمگیری در مبارزات انقلابی بین‌المللی پرولتاریای جهانی به پیش میبرد. حزب مبارزات انقلابی در افغانستان را در خدمت به انقلاب جهانی گسترش میدهد و پرولتاریا و خلق‌های افغانستان را طبق اساسات انترناسیونالیزم پرولتری پرورش می‌دهد، تا جامعه مستقل، آزاد و انقلابی آینده بتواند به عنوان پایگاه مطمئنی در خدمت به انقلاب جهانی قرار داشته باشد. «

« حزب کمونیست (مائوئیست) افغانستان به عنوان عضو جنبش انقلابی انترناسیونالیستی شمولیت در مبارزات این جنبش را وظیفه و مسئولیت تخطی‌ناپذیر خود محسوب می‌نماید. حزب در اتحاد با سایر اعضای جنبش، در مبارزات ایدئولوژیک - سیاسی روی مسایل عام و خاص در سطح بین‌المللی، «فعالانه سهم می‌گیرد، در راه تدوین مشی عمومی سیاسی جنبش بین‌المللی کمونیستی با جدیت مبارزه می‌کند و تلاش پیگیر برای تشکیل انترناسیونال نوین کمونیستی به عمل می‌آورد. »

در واقع بر مبنای همین دید و بینش انترناسیونالیستی است که برنامه حزب کمونیست (مائوئیست) افغانستان به مسئله «انقلاب در کشور خود»، به مثابه وظیفه و مسئولیت عمده انترناسیونالیستی می‌نگرد و با قاطعیت بیان می‌نماید:

« سهم کمونیست‌های هر کشور برای ادای وظایف انترناسیونالیستی شان قبل از همه عبارت از تجزیه و تحلیل درست اوضاع سیاسی - اجتماعی کشور‌های شان بر پایه تحلیل درست طبقاتی و پیشبرد مبارزه انقلابی پرولتری با اتکاء به اصول عام مارکسیزم - لنینیزم - مائوئیزم میباشد. کمونیست‌های تمام کشور‌ها وظیفه دارند با پیشبرد وظایف انقلابی و به پیروزی رساندن انقلابات دموکراتیک نوین و انقلابات سوسیالیستی، کشور‌های خود را به پایگاه‌های نیرومندی برای پیشبرد انقلاب جهانی تبدیل

مارکس و انگلس، درمانیفیست حزب کمونیست، گفته‌زیرینی دارند که هم معرف کمونیست‌ها و هم ستاره رهنمای آنها در مبارزات شان است:

«... کمونیست‌ها در مبارزات پرولتر‌های ملل گوناگون، مصالح مشترک همه پرولتاریا را صرفنظر از منافع ملی شان، مدنظر قرار می‌دهند و از آن دفاع می‌نمایند، و از طرف دیگر، در مراحل گوناگونی که مبارزه پرولتاریا و بورژوازی طی میکند، آنان همیشه نمایندگان مصالح و منافع تمام جنبش هستند. «

بر مبنای درک روشن از این خصلت جهانی و استراتژیک مبارزات کمونیست‌ها و تعهد عمیق نسبت به آن است که در برنامه حزب کمونیست (مائوئیست) افغانستان، بخش مشخصی به مبحث «انترناسیونالیزم پرولتری» اختصاص یافته است. در این جا به صراحت بیان گردیده است:

«انترناسیونالیزم پرولتری یک اصل اساسی برای کمونیست‌ها محسوب می‌گردد. این اصل مبین آن است که کمونیست‌ها قبل از همه بخاطر انترناسیونالیست بودن شان از سایر انقلابیون تفکیک میشوند. حزب کمونیست (مائوئیست) افغانستان، انترناسیونالیزم پرولتری را از لحاظ ایدئولوژیک - سیاسی و تشکیلاتی به مثابه یک اصل اساسی مبارزاتی خود پذیرفته است. «

خلاصه نتیجه‌گیری این بخش از برنامه حزب این است که در حال حاضر تحقق عملی انترناسیونالیزم پرولتری عبارت است از رزمیدن در صفوف جنبش انقلابی انترناسیونالیستی. اساسنامه حزب کمونیست (مائوئیست) افغانستان که پذیرش آن، اولین شرط عضویت در حزب است، تحت عنوان «انترناسیونالیزم پرولتری» به صراحت و قاطعیت بیان داشته است:

«انترناسیونالیزم پرولتری یک اصل اساسی حزب کمونیست (مائوئیست) افغانستان است. این حزب، سپاه رزمنده اردوی بین‌المللی

کنفرانس ها و نشست های عمومی

واسناد پایه یی

جنبش انقلابی انترناسیونالیستی

مفهوم اینکه اسناد پایه یی تصویب شده در نشست های گسترده سال ۱۹۹۳ و ۲۰۰۰، ضمایم بیانیه جنبش انقلابی انترناسیونالیستی هستند، این است که مواضع جدید مطرح شده در این اسناد، جایگزین مواضع قبلی «جنبش» در موارد مربوطه گردیده است و مواضع قبلی دیگر مواضع رسمی امروزی «جنبش» محسوب نمی گردد. پس از تصویب سند «زنده باد مارکسیزم - لنینیسم = مائوتیسم» در نشست گسترده سال ۱۹۹۳، دیگر فرمول بندی «مارکسیزم - لنینیسم» - اندیشه مائوتسه دون «یعنی فرمول بندی» بیانیه «در جنبش انقلابی انترناسیونالیستی رسمیت ندارد... همچنان پس از تصویب سند «قرن بیست و یک، قرن جنگ خلق ها و حرکت به سوی سوسیالیسم و کمونیسم» در نشست گسترده سال ۲۰۰۰، موضع رسمی «جنبش» در مورد تضاد عمده و روند عمده جهانی این است که تضاد میان خلق ها و ملل تحت ستم و قدرت های امپریالیستی، تضاد عمده جهانی است و همچنان روند انقلاب، روند عمده در جهان است. صفحه: ۸

جنگ خلق ها و مبارزات مسلحانه

تحت رهبری احزاب عضو جنبش انقلابی

انترناسیونالیستی

حزب کمونیست نپال (مائوتیست) در سال ۱۹۹۶ جنگ خلق در آنکشور را آغاز کرد و در طول هشت سال گذشته آنرا موفقانه به پیش برده است. این جنگ مرحله دفاع استراتژیک راپست سرگذاشته و اینک به نظر میرسد که آخرین مراحل تعادل استراتژیک رانیز پشت سر میگذارد. ... هم اکنون نیروی انقلاب در نپال تقریباً هشتاد فیصد سرزمین نپال را تحت کنترل دارد. در این مناطق بیشتر از شصت درصد نفوس نپال بصرمی برند. در این مناطق قدرت انقلابی مردمی شکل گرفته و دنیای نوینی تولد یافته است، قدرت سیاسی نوین، مناسبات تولیدی نوین و فرهنگ نوین در این مناطق شگفته است و بطرف شگوفائی و شکلگیری بیشتر پیش می رود ... صفحه: ۱۳

رز میدان در صفوف

جنبش انقلابی انترناسیونالیستی

تحقق انترناسیونالیسم پرولتری در عمل

«... کمونیست ها در مبارزات پرولترهای ملل گوناگون، مصالح مشترک همه پرولتاریا را صرف نظر از منافع ملی شان، مدنظر قرار میدهند و از آن دفاع مینمایند، و از طرف دیگر، در مراحل گوناگونی که مبارزه پرولتاریا و بورژوازی طی میکند، آنان همیشه نمایندگان مصالح و منافع تمام جنبش هستند.» صفحه: ۱۵

سازمان ها و احزاب شامل در

جنبش انقلابی انترناسیونالیستی

جنبش انقلابی انترناسیونالیستی، در دومین کنفرانس بین المللی احزاب و سازمان های مارکسیست - لنینیست - مائوتسه دون اندیشه (مائوتیست) در سال ۱۹۸۴ تشکیل گردید. نمایندگان و ناظرین ۱۷ حزب و سازمان مارکسیست - لنینیست - مائوتسه دون اندیشه (مائوتیست) در این کنفرانس شرکت جسته بودند. این کنفرانس ((بیانیه جنبش انقلابی انترناسیونالیستی)) راه تصویب رساند و در اول ماه می سال ۱۹۸۴ موجودیت ((جنبش)) را اعلام نمود. مشمولین دومین کنفرانس بین المللی سازمان ها و احزاب مارکسیست - لنینیست - مائوتسه دون اندیشه (مائوتیست) یعنی موسسین جنبش انقلابی انترناسیونالیستی، عبارت بودند از: بقیه در صفحه: ۶

مهم ترین

کارزارهای مبارزاتی بین المللی جنبش انقلابی

انترناسیونالیستی

پیشبرد کارزارهای مبارزاتی بین المللی مشترک توسط مشمولین «جنبش انقلابی انترناسیونالیستی» چند نقش مبارزاتی مثبت بازی می نماید: (یک): موضوع مبارزاتی مورد نظر را به نحویر قدرتی در سطح بین المللی مطرح می نماید و می تواند نتایج عملی مهم مبارزاتی حاصل نماید. (دو): هماهنگی مبارزاتی میان مشمولین «جنبش» را تقویت می نماید و به امر تحکیم وحدت میان آنها مدد می رساند. (سه): بهترین راه تبلیغ و ترویج مواضع و عملکردهای «جنبش» بصورت دسته جمعی در میان کمونیست ها و سائرا انقلابیون و همچنان توده های مبارز بیرون از «جنبش» است. از میان مجموع کارزارهای براه افتاده توسط جنبش انقلابی انترناسیونالیستی کارزار دفاع از جان رفیق گونزالو، گسترده ترین و طولانی ترین این کارزارها بوده است. این کارزار چندسال پیهم دوام نمود و صدها هزار نفر از کمونیست ها، انقلابیون و توده های مبارز از اقشار و طبقات مختلف در اطراف و اکناف جهان را، در دفاع از جان رفیق گونزالو درگیر نمود. پیشبرد این کارزار نه تنها به روند مهمی برای تبلیغ انقلاب پیرو و دفاع از جان رفیق گونزالو مبدل گردید، بلکه در جریان آن، تجارب مبارزاتی مهمی نصیب «جنبش» گردید و وحدت مبارزاتی مشمولین آن عملاً ارتقاء یافت. صفحه: ۱۲

www.sholajawid.org :

ایمیل شعله جاوید در انترنیت : Sholajawid2@hotmail.com

سایت شعله جاوید در انترنیت